

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. června 2018 odvolání obžalovaného **Tomáše HXXXXX**, narozeného XXXXX, a jeho rodičů **Simony HXXXXX**, nar. XXXXX, a **Josefa HXXXXX**, nar. XXXXX, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2017, č.j. 40 T 3/2017-637, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného Tomáše HXXXXX a jeho rodičů Simony HXXXXX a Josefa HXXXXX zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2017, č.j. 40 T 3/2017-637, byl obžalovaný Tomáš HXXXXX uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr.zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr.zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že od blíže nezjištěné doby, nejméně od podzimu roku 2015, do 30. 3. 2016 v obci XXXXX XXXXXXXX č.p. XX a v obci XXXXXXXX č.p. XX, okres XXXXXX, a to v objektech bývalých pohostinství, které vlastní, neoprávněně tzv. in-door způsobem pěstoval rostliny konopí a vyráběl z nich omamnou a psychotropní látku zvanou marihuana, obsahující účinnou látku tetrahydrokanabinol (dále jen „THC“) tak, že zasázel a vypěstoval blíže nezjištěný počet rostlin konopí, u části již dopěstovaných rostlin oddělil od stonků toxikomansky využitelné části a tyto usušil, přičemž ke dni 30. 3. 2016 přechovával celkem 637 kusů rostlin konopí v různém stadiu vzrůstu určených pro pozdější výrobu marihuany (po usušení hmotnost jejich toxikomansky využitelných částí činila 6.885,59 gramů a obsahovala 813,67 gramů účinné látky THC), 66 ks usušených celých rostlin konopí (hmotnost jejich toxikomansky využitelných částí činila 2.320 gramů a obsahovala 359,37 gramů účinné látky THC) a sušenou rostlinnou hmotu – marihuanu o celkové hmotnosti 3.129,4 gramů obsahující 222,04 gramů účinné látky THC, přičemž uvedeného jednání se dopouštěl s vědomím, o jaké látky se jedná a i přes to, že nedisponoval příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, kdy konopí je omamnou látkou uvedenou v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, zařazenou do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, a obsahuje psychotropní látku THC uvedenou v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

o seznamech návykových látek, zařazenou do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách.

2. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 283 odst. 3 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmi roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku byl obžalovaný odsouzen k trestu propadnutí věci, a to:

A./ věci zajištěných při domovní prohlídce dne 30. 3. 2016 v nemovitosti v obci XXXXX XXXXXXX č. XX zapsaných v protokole o prohlídce pod body:

1. plastová lahvička s výživou rostlin zn. Jungle B, rozdělaná, obsah hladiny do poloviny
2. plastová lahvička s výživou rostlin zn. Jungle A, rozdělaná, ode dna 1 cm, hnědá tekutina
3. sprej na boty zn. Solitarie tři v jednom 200 ml bez víčka
4. plastová lahvička s výživou rostlin zn. Jungle A, rozdělaná, prázdná, hnědá tekutina
5. plastová lahvička s výživou rostlin zn. Jungle M, rozdělaná, hladina do třičtvrtě
6. přípravek na ochranu rostlin 10 ml Vertimec prázdná
7. pěstební box - stan číslo jedna – kompletní, zelené barvy, uvnitř s AL fólií, rozměr 90 x 60 x 60
9. plastový ventilátor bez značky bílé barvy zn. Davo
10. zářivka s krytem zn. Sekret Jardin
11. digitální teploměr a vlhkoměr vzduchu zn. HTC 1
12. časový spínač zn. Emos 15 FD/3A
13. pěstební box - stan číslo dvě – kompletní, zelené barvy, uvnitř s AL fólií, rozměr 90 x 60 x 60
15. plastový ventilátor bez značky bílé barvy zn. Davo
16. zářivka s krytem zn. Sekret Jardin
17. lampa 200 W zn. Plug and Grow
18. lampa 125 W zn. Elektrox
19. lampa 600 W zn. Gib v krabičce
20. lampa 1000 W zn. NTS v krabičce
21. lampa 1000 W zn. Osram v krabičce
22. lampa 600 W zn. NTS v krabičce
23. lampa 600 W zn. NTS v krabičce
24. lampa 125 W zn. Elektrox v krabičce
25. lampa 600 W zn. Gib v krabičce
26. plastová láhev 1 Kg zn. Deron SP výška hladiny 5 cm ode dna
27. plastová láhev atypického tvaru 1 L zn. Canna Flush hladina 15 cm ode dna
28. časový spínač zn. Merox, typ 7FD/3A
29. plastový kanystr 10 L s tekutinou hnědé barvy zn. Jungle A originál zabalený
30. plastový kanystr 5 L s tekutinou hnědé barvy zn. Jungle A hladina odedna 6 cm
31. plastový kanistr 5 L s tekutinou hnědé barvy zn. Jungle B hladina ode dna 10 cm
32. plastový kanystr 5 L s tekutinou hnědé barvy zn. Jungle M hladina ode dna 18 cm
33. lampa 600 W zn. Gib v krabičce
34. lampa 600 W zn. Gib v krabičce
35. lampa 600 W zn. NTS
36. lampa 600 W zn. NTS v krabičce
37. lampa 600 W zn. NTS v krabičce
38. Ph metr zn. Essentials
39. EC meter zn. Essentials
40. EC meter zn. Essentials
41. plastová lahvička 250 ml Ph Buffer 7 – plná,
42. plastová lahvička 250 ml Ph Buffer 7 – plná,
43. elektrické akvarijní topení zn. Trácie 300 W

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

44. elektrické čerpadlo zn. Hailea HX 1500
45. plastová kádě zelené barvy LT 200 firma Plastimex objem 200 L
56. plastový elektrický teplomet zn. Superior bílé barvy
57. digitální teploměr zn. Hutemann HTH 06
58. 4 ks lampy s hliníkovými stínítky
59. 4 ks elektrická trafa ke světlům 600 W
60. 5 ks plastové elektrické ventilátory bez značky
61. 3 ks časové spínače bez značky
62. 2 ks potrubní ventilátory
63. 1 ks filtr kovový
64. prodlužování kabelky 220 V
65. 4 ks lampy s hliníkovými stínítky
66. 4 ks plastové elektrické ventilátory bez značky
67. 4 ks elektrická trafa ke světlům 600 W
68. 1 ks rozvodná elektrická deska
69. 1 ks filtr trubkový s ventilátorem délky 1 m
70. 1 ks trubkový ventilátor
71. prodlužování kabelky 220 V
72. digitální teploměr bez značky

B./ věci zajištěných při prohlídce jiných prostor – vozidla značky Fiat Ducato 230A GMFB, RZ: XXX XXXX, provedené dne 30. 3. 2016

1. plastový kanystr 5 L s hnojivem zn. Jungle M, originál zabalené
2. plastový kanystr 5 L s hnojivem zn. Jungle B, originál zabalené

C./ věci zajištěných při domovní prohlídce dne 30. 3. 2016 v nemovitosti v obci XXXXXXX čp. XX, zapsaných v protokole o prohlídce pod body:

2. elektrická drtička s pytlek sušené rostlinné hmoty konopí
3. vedení vzduchotechniky
4. plastový kanystr Jungle B uzavřený originál
5. plastový kanystr Jungle M uzavřený originál
11. závlahový systém 4 ks čerpadla, hadice
12. 6 ks plastové elektrické ventilátory
13. digitální teploměr bez značky
14. 7 ks lampy se stínidly
15. vzduchový filtr
16. vzduchový ventilátor potrubní
17. 15 ks žárovek 600 W
18. 9 ks trafo
19. kanystr 10 L Jungle B ode dna 20 cm hladina
20. kanystr 5 L Jungle A hladina ode dna 20 cm
21. 2 ks kanystry 5 L Jungle M hladina ode dna 20 cm
27. závlahový systém - hadice
28. 3 ks lampy se stínidly
29. 3 ks ventilátory
30. 1 ks elektrické trafo
33. závlahová hadice
34. 4 ks ventilátory
35. digitální teploměr

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

36. vzduchový filtr s ventilátorem s odbočkou T
37. 4 ks elektrické trafo
38. 4 ks lampy se stínidly
39. elektrické kabely

D. / sušené rostlinné hmoty zajištěné při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor:

1. sušená rostlinná hmota označená Ch-1 (944,11 g) v plastovém obalu
2. sušená rostlinná hmota – zbytky vzorků č. 1-8 (celkem 852,27 g toxikomanská část + 53,92 g toxikomansky nevyužité stonky)
3. sušená rostlinná hmota ve 4 ks papírových pytlů.

Podle § 70 odst. 6 tr.zákoníku propadlé věci připadly státu.

3. Vyhlášený rozsudek nenabyl právní moci. Poté, co bylo procesním stranám doručeno jeho písemné vyhotovení, jménem obžalovaného proti němu podal odvolání jeho obhájce Mgr. Filip Wágner, který bez bližšího uvedl, že je směřuje do výroku o vině i do výroku o trestu. Odvolání podali také rodiče obžalovaného Simona a Josef HXXXXX.
4. Obhájce obžalovaného podané odvolání odůvodnil podáním ze dne 8. 2. 2018. Zdůraznil, že nakolik se obžalovaný doznal k jednání, které spočívalo v pěstování marihuany, a tohoto jednání litoval, nelze se ztotožnit s právním hodnocením skutku, které provedl Krajský soud v Brně. Podle obhajoby jedna z hlavních příčin nesprávného posouzení předmětného jednání spočívá v tom, že dokazování nebylo provedeno v potřebném rozsahu. Soudu prvního stupně obžalovaný podrobně vysvětlil, že k pěstování konopí se uchýlil v souvislosti s léčením vlastního závažného onemocnění, a také proto, že sám působil jako terapeut alternativní medicíny. O terapii za využití konopných produktů se přitom zabýval ještě dávno předtím, než proti němu zakročila policie, navštěvoval kurzy týkající se alternativních léčebných postupů. V průběhu řízení předložil důkazy, které podporují jeho tvrzení, soud na ně ale nebral žádný zřetel.
5. V tomto opravném prostředku bylo opakovaně zdůrazněno, že obhajoba obžalovaného, že konopí pěstoval pro vlastní léčbu, nebyla ničím vyvrácena. Skutečnost, že obžalovaný trpěl onkologickým onemocněním, je prokazována svědeckými výpověďmi Radka SXXXXX a Petry JXXXXXX, kteří popsali, jaké měl zdravotní potíže. Důkazní hodnotu těchto výpovědí nezpochybil ani samotný nalézací soud, přesto však argumentaci obžalovaného, že byl nemocen, neuvěřil, když vycházel ze zdravotní dokumentace vedené jeho ošetřujícím lékařem. Soud prvního stupně ovšem neprovedl klíčový důkaz, který mohl přispět k objasnění dané problematiky. Nakolik to bylo navrženo, nebyla vyslechnuta Ester PXXXXXX, která působí jako poradce řízení detoxikace. Přitom právě ta u obžalovaného diagnostikovala nádorové onemocnění. Pro obhajobu jde o rozhodující důkaz, a pokud takový důkaz proveden nebyl, bylo soudem prvního stupně porušeno právo obžalovaného na obhajobu.
6. Jestliže obžalovaný konopí pěstoval výlučně pro vlastní potřebu, potom měl soud prvního stupně vycházet z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3 Tdo 52/2008, podle kterého, pokud byla rostlina konopí setého pěstována a dále zpracovávána výlučně pro potřeby alternativní léčby, pak s ohledem i na ostatní okolnosti mající vliv na konkrétní společenskou nebezpečnost činu, lze učinit závěr, že není naplněn materiální znak trestného činu. Obhajoba v opravném prostředku připustila, že judikát sice vychází z materiálního pojetí trestného činu, jak byl zakotven v trestním zákoně účinném do 31. 12. 2009, aktuální trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

zákoník však nahradil materiální pojetí trestného činu zásadou subsidiarity trestní represe zakotvenou v § 12 odst. 2, a ta má obdobný obsah. Obhajoba jednoznačně prokázala prospěšnost cannabisterapie, to však nebylo vůbec projednáno a řádně zohledněno. Je třeba si uvědomit, že možnost obžalovaného pořídit si konopí pro vlastní potřebu byla zásadním způsobem limitována. Pokud by rostliny pěstoval jinak, než činil v konkrétním případě, tzn., pokud by konopí pěstoval např. na zahrádce, nikdy by nedosáhlo potřebné léčebné kvality. Možnost legálního nákupu konopí pro léčebné účely je téměř nulová, obžalovaný pro svou potřebu spotřebuje takové množství konopí, které by ho nákupem v lékárně vyšlo zhruba na 30 – 50.000 Kč měsíčně. V lékárnách je navíc dostupný zpravidla pouze jeden druh konopí, navíc s vysokým obsahem THC a bez hlavního terapeutického agens tlumícího navíc omamný efekt THC, tedy CBD. Postup, který státní orgány vůči obžalovanému realizovaly, je zakázán čl. 2 a čl. 3 Evropské úmluvy o lidských právech, neboť se ve svém důsledku jedná o mučení. Obžalovaný konopí pěstoval pro vlastní potřebu a v této souvislosti nelze přehlédnout, že při domovních prohlídkách bylo nalezeno pouze takové množství konopí, které odpovídá terapeutickým potřebám obžalovaného. Tato skutečnost soudem prvního stupně nebyla ničím vyvrácena. Již citované usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3 Tdo 52/2008, za množství odpovídající léčbě jedné osoby na rok uznalo 13 kg léčivého konopí. Pokud soud neprovedl navrhovaný výslech svědkyně PXXXXXXX, nemohl objektivizovat (tedy ani vyvrátit), že obžalovaný skutečně trpěl závažným onemocněním. Soud se proto měl zaobírat všemi podrobnostmi k zákonným možnostem legální terapie prostřednictvím THC. Vyhláška č. 236/2015 Sb. stanovuje limit 180 g cannabis flos/ měsíc, tzn. 2,2 kg cannabis flos/ rok. Cannabis flos představuje přibližně 1/5 váhy cannabis herba, tzn. asi 10 kg za rok. Z pohledu uvedeného jednání obžalovaného, které je popsáno v napadeném rozsudku Krajského soudu v Brně, nemůže vykazovat znaky trestného činu. Nenakládal totiž s omamnými a psychotropními látkami nedovoleně ve smyslu § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neplatí tedy, že by bez povolení nakládal s uvedenými látkami ve smyslu § 4 a § 8 zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách.

- Podle odvolání, které bylo odůvodněno obhájcem, pokud na obžalovaného nelze nahlížet, že konal nedovoleně ve smyslu trestního zákoníku, souvisí to především s nadřazeností práva Evropské unie nad vnitrostátní úpravou. Takovému výkladu nasvědčuje i usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 5. 10. 2017, sp. zn. III. ÚS 3354/2016, bod 34. V této souvislosti nelze přehlédnout, že ačkoliv § 24 zákona o návykových látkách zakazuje pěstování konopí a tím de facto znemožňuje vydání povolení k nakládání s konopím podle § 4 a § 8 uvedeného zákona, doznal tento režim odchylky v podobě zák. č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon o léčivech, zákon o návykových látkách a některé související zákony. Jedná se o tzv. zákon „konopí do lékáren“, který s účinností od 1. 3. 2014 zavedl legální režim pěstování konopí k lékařským účelům v podobě zejména nově zavedených §§ 24a a 24b a § 79 zákona o léčivech. Podmínky pro pěstování konopí za lékařskými účely stanovené v zákoně č. 50/2013 Sb., respektive souvisejících předpisech, jsou vůči obžalovanému nevymahatelné z toho důvodu, že právní normy upravující tyto podmínky představují tzv. technické předpisy ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES. Tyto normy mají být oznámeny Evropské komisi, přičemž jejich neoznámení je spojeno se sankcí nevymahatelnosti. Takové stanovisko vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora založené zejména na rozsudku ve věci C-194/94 CIA Security International, konkrétně bod 54. V obhajobou označených případech ale k oznámení nedošlo, pokud snad ano, stalo se tak způsobem, který nelze akceptovat. Obhájce obžalovaného pak v podaném odvolání blíže rozvedl úvahy, které jej k takovému stanovisku přivádějí. Navrhl rovněž, aby odvolací soud předložil Soudnímu dvoru žádost o řízení o předběžné otázce podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU týkající se souladu českých právních předpisů s právem

Společenství. Byly specifikovány čtyři okruhy, na které by mělo být Soudním dvorem reagováno (v podrobnostech viz níže).

8. Opravný prostředek obžalovaného poukázal také na skutečnost, že v rámci České republiky dochází ke zcela odlišným zjišťováním obsahu THC v závislosti na tom, kterým Krajským ředitelstvím Policie ČR je analýza prováděna. Např. i předseda Nejvyššího soudu ČR dne 21. 4. 2016 ve veřejně přístupném rozhodnutí sp.zn. Zin 38/2016 poukázal na tuto svévoli s výsledky obsahu látek možná až 100 násobně odlišnými podle odlišných způsobů měření policie v jednotlivých krajích. Jde o problematiku, která se nikdy nevyřešila. Tvrzení NS ČR (např. rozhodnutí ze dne 30. 5. 2016, sp.zn. 6 Tdo 323/2016), že PČR při měření obsahu THC v konopí vychází z normy EU, popírá veškeré principy ověřitelného důkazu a zásad trestního řízení. Je zcela v rozporu s důkazy také, pokud jde o osobu obžalovaného. Lze odkázat na stanoviska expertů doc. Petera Ondry a doc. Ondřeje Hanuše, je nutno poukázat na právně nadřazenou unijní technickou normu měření obsahu THC v konopí, která k objektivitě výroku o obsahu účinné látky THC trvá na homogenizaci vrcholíku nejméně 60 rostlin, aby byl stanoven právně relevantní průměr a obsah THC. To se však v případě obžalovaného zcela jistě nestalo.
9. Toto odvolání pak upozornilo také na údajně nesprávný postup policie, státního zástupce a soudu, pokud bylo rozhodováno o domovních prohlídkách. Jmenované orgány postupovaly v rozporu se zákonem a rovněž v rozporu s aktuální judikaturou Ústavního soudu ČR. Vady jsou takového charakteru, že mohou vzbuzovat pochybnost o procesní použitelnosti výsledků provedených prohlídek. Obecně platí, že před vydáním příkazu k domovní prohlídce je nutno zkoumat, zda jsou pro její nařízení splněny všechny zákonné podmínky. Obecný soud musí své rozhodovací důvody v odůvodnění příkazu zřetelně vyložit. Ústavnímu požadavku na odůvodnění písemného rozhodnutí, jímž se domovní prohlídka nařizuje, nelze rozumět tak, že postačí pouhý odkaz na příslušná zákonná ustanovení, případně jejich citace, aniž by bylo současně dostatečně zřejmé, z jakých skutkových, či jiných okolností tento příkaz jako rozhodnutí orgánu veřejné moci vychází, případně čím a v čem pokládá zákonem stanovené podmínky za naplněné (viz např. nálezy Ústavního soudu ČR, sp.zn. I. ÚS 2787/13 a sp.zn. II. ÚS 362/06). Nedostatkem je, pokud příkaz neobsahuje žádné informace o účelu dané prohlídky, či důvodech, proč se jevíla nezbytnou, nebo naopak je-li formulována příliš široce (viz např. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 7. 6. 2007, ve věci Smirnov proti Rusku, stížnost č. 71362/01, resp. rozhodnutí srovnatelná). Při nařizování domovní prohlídky je nutné se zabývat také kritériem proporcionality. Napadené příkazy k provedení domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, které byly vydány v řízení vedeném proti Tomáši HXXXXX, však byly vydány v rozporu se zákonem, nebyly respektovány shora uvedené principy, došlo tedy k porušení základních práv zaručených čl. 12 odst. 1, odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Pokud zmíněné prohlídky byly provedeny v rozporu se zákonem, všechny věci, které na místě byly zajištěny policejním orgánem, byly zajištěny protiprávně. To vylučuje možnost dovození naplnění kvalifikačního znaku „velkého rozsahu“ uvedeného ve skutkové podstatě podle § 283 tr. zákoníku. V konkrétním případě je nutno upozornit také na to, že dostatečně nebylo zdůvodněno, proč úkony jsou realizovány jako neodkladné. Obhajobou byl vysloven předpoklad, že na každou věc nemovitou, kde měla být prohlídka provedena, měl být vydán samostatný příkaz, který měl být řádně odůvodněn, a to především v tom smyslu, z jakého důvodu by právě v této konkrétní nemovitosti měla být domovní prohlídka provedena. Totéž se týká příkazů k prohlídce jiných prostor. Pochybnosti o procesní použitelnosti údajů získaných provedenými prohlídkami vzbuzuje i další moment. Razítko, které potvrzuje doručení příkazu policejnímu orgánu, který byl pověřen jeho provedením, obsahuje datum 14. 4. 2015. Lze dovodit, že zde došlo k písařské chybě v řádu let, nicméně je současně také zřejmé, že příkaz soudce Okresního soudu ve Znojmě rozhodně nebyl

Shodu s prvpisem potvrzuje Eva Jánová.

policejnímu orgánu doručen před provedením domovní prohlídky a samotná prohlídka tedy nebyla provedena v souladu s trestním řádem.

10. Obhájce v opravném prostředku rovněž konstatoval, že nakolik se obžalovaný primárně necítí být vinen trestným činem, kde byla vyslovena jeho vina, je nutno upozornit na nepřiměřeně přísný trest, který byl uložen. Soud prvního stupně sice v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že vzal v potaz polehčující okolnosti, ty však nebyly hodnoceny pečlivě. Obžalovaný nesouhlasí s tvrzením soudu, že měl dlouhodobě pracovat nelegálně, protože byl osobou samostatně výdělečně činnou a nikdy z žádného protiprávního jednání nekořistil. Jediné odsouzení, které má v rejstříku trestů, již bylo zahlazeno, přesto je mu toto odsouzení soudem opakovaně připomínáno. Přitom šlo o ojedinělé vybočení z mezí řádného života, selhal v mládí, kdy se dopustil bagatelní trestné činnosti. Soud nehodnotil jako významnou polehčující okolnost skutečnost, že se k jednání, které je mu kladeno za vinu, doznal a svého jednání litoval. Soud nepřihlížel ani k jiným polehčujícím okolnostem, které objektivně existovaly, když nezohlednil, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezpůsobil, spáchal trestný čin odvraceje útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela splněny podmínky nutné obrany, nebo krajní nouze, nebo překročil meze přípustného rizika, nebo mezi jiné okolnosti vylučující protiprávnost. Soud prvního stupně rovněž nezohlednil, že činem obžalovaný způsobil nižší škodu nebo jiný menší škodlivý následek. Na straně druhé soud v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti, dovozuje jako přitěžující okolnost to, že trestný čin obžalovaný spáchal ve větším rozsahu. Okolnost, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, nemůže být ještě znovu hodnocena jako obecně přitěžující okolnost. Pokud by soud řádně hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti, musel by dojít k závěru, že jsou dány podmínky pro uložení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, neboť takový postup odůvodňují jak okolnosti projednávaného případu, tak osobní poměry obžalovaného. Jsou rovněž splněny podmínky pro uložení trestu pod spodní hranici zákonné sazby podle § 58 odst. 5 tr. zákoníku, neboť velká část protiprávního jednání měla být spáchána pouze ve stadiu přípravy. Protože motivem jednání obžalovaného byla výlučně jeho choroba a její léčba, byly splněny podmínky i pro aplikaci ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku. Nelze přehlédnout, že samotný intervenující státní zástupce navrhoval uložení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby, takový trest mohl být doplněn např. trestem propadnutí věci, konkrétní nemovitosti, kde mělo docházet k pěstování konopí. Soud prvního stupně ale závěrečný návrh státního zástupce nereflektoval a ani se s takovým návrhem nevypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku. Uložení nepřiměřeného trestu popírá zásadu individualizace trestu.
11. V závěru odvolání obhájce navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci ve věci sám rozhodl, napadený rozsudek by měl být zrušen a obžalovaný by měl být zproštěn obžaloby, neboť žalovaný skutek není trestným činem.
12. Odvolání obžalovaného pak obhájce doplnil dalším přípisem ze dne 8. 6. 2018. Zde obhájce obžalovaného zopakoval některé z argumentů, které uplatnil již v dřívější době. Byl například opakovaně navržen na výslech svědkyně Ester PXXXXXXX, vyslechnuti by měli být rodiče obžalovaného, Pavlína VXXXXXX, Mgr. Dušan Dvořák a další osoby. Svědeckými výpověďmi by měl být prokázán skutečný zdravotní stav obžalovaného, skutečnost, že se obžalovaný léčil za využití konopných preparátů, řada těchto důkazů pak měla prokázat účinnost léčby realizované konopnými preparáty.
13. V doplňku podaného odvolání obhájce obžalovaného rovněž navrhl, aby dokazování bylo doplněno vypracováním znaleckého posudku z oboru zemědělství, odvětví pěstování rostlin, případně vypracováním odborného vyjádření z téhož oboru. Úkolem znalce, resp.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

zpracovatele odborného vyjádření, by bylo posoudit, zda a jakým způsobem by došlo k výtěžnosti rostlin konopí tak, jak je obžalovanému kladeno za vinu. Znalec by měl být seznámen se spisovým materiálem, zejména by se měl vyjádřit ke konkrétním podmínkám zadokumentovaným na místě činu, měl by se tedy vyjádřit k podmínkám pěstování, nasvícení, možnosti vytápění, ventilace, apod. Následně by měl znalec, či zpracovatel odborného vyjádření určit, zda je k dispozici počet rostlin na m², protože výrobci semen často uvádějí údaje o výnosu na m², nikoliv na jednu rostlinu, měl by uvést velikost rostlin na m², měl by určit objem nádob, protože kořenový systém je zásadní pro velikost, zdraví a výtěžnost a měl by odpovědět také na další otázky, které jsou v doplňku odvolání blíže rozvedeny. Takový návrh souvisí s tím, že ve věci vedené proti Tomáši HXXXXXX došlo k celkovému pochybení, které se týká vypracování znaleckých posudků ke stanovení kvantity a výtěžnosti ze zajištěného konopí na provedených domovních prohlídkách. V obdobných věcech je vždy znalecký posudek z oboru zemědělství vypracováván. Pro řádné objasnění věci je nezbytné vyslechnout zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, současně by ale také měl být ustanoven soudní znalec k objektivizaci množství a obsahu THC v zajištěných rostlinách a sušině. Takové úkony by měly být provedeny, neboť právě jimi má být objasněno to nejpodstatnější pro právní kvalifikaci jednání, kterého se měl Tomáš HXXXXXX dopustit.

14. Obhájce obžalovaného dále upozornil na to, že policejní orgán opatroval důkazy svědčící výlučně v neprospěch klienta. Takovým postupem policejní orgán porušil svou základní povinnost, neboť musí provádět důkazy svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného bez ohledu na složitost jejich opatření. Vadný postup policejního orgánu lze nejlépe ilustrovat na provedených domovních prohlídkách, resp. prohlídkách jiných nebytových prostor. Policisté, kteří prováděli domovní prohlídky, se obžalovaného nedotazovali, proč v nemovitostech bylo nalezeno konopí. Policisty nezajímaly argumenty, které jim obžalovaný sám uváděl. Nikoho například nezajímalo, že v lednici má uloženou řadu tinktur a výrobků z konopí, nikoho nezajímalo, že na místě bylo možno zajistit řadu literatury související s konopnou problematikou.
15. Obhájce obžalovaného v doplňku odvolání vyslovil předpoklad, že soud prvního stupně chybně při hodnocení kvantity a kvality zajištěného konopí vycházel z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie. Tato odborná vyjádření nelze použít, neboť byla zpracována Krajským ředitelstvím Jihomoravského kraje, odborem kriminalistické techniky a expertíz. Odborná vyjádření tak byla vypracována stejným orgánem, který v té době vyšetřoval obžalovaného. Vypracovaná odborná vyjádření jsou navíc zásadně nepřezkoumatelná. Z odborných vyjádření není zřejmé, jaká byla délka sušení posuzovaného materiálu, teplota okolního prostředí a nejsou zřejmé ani další faktory působící při sušení konkrétních vzorků. Ve vyjádřeních není uvedeno číslo metodiky pro zpracování, nejsou označeny použité přístroje pro zkoumání s datem o poslední kalibraci. Nebylo respektováno, že je nutno stanovit přesnou váhu a množství THC a CBD v jednotlivých zkoumaných vzorcích. CBD je nutno zkoumat z toho důvodu, že snižuje účinnost THC. Ještě v řízení před soudem prvního stupně byl uplatněn požadavek na výsledk zpracovatele odborného vyjádření kpt. Ing. Jiřího PXXXXXX. Tento návrh nebyl akceptován, nakořím se zpracovatel odborného vyjádření mohl vyjádřit k naznačené problematice a také k řadě dalších věcí, které je nutno znát pro správné posouzení věci. Zpracovatel odborného vyjádření by měl vysvětlit, co rozumí termínem „toxikomansky použitelná hmota“, podle čeho odvodil, co je a co není toxikomansky využitelné, apod. V každém kraji v rámci České republiky policie používá k výpočtu hmotnosti použitelných částí rostlin odlišné metodiky, s tím měl být zpracovatel konfrontován.

16. V doplňku opravného prostředku pak byly také opakovány již dříve uplatněné výhrady k uloženému trestu odnětí svobody.
17. Rodiče obžalovaného Simona HXXXXX a Josef HXXXXX ve svém odvolání uvedli, že o trestním stíhání syna ví od samého začátku. Syn se v minulosti potýkal s četnými zdravotními problémy, řešil je zejména v letech 2015 – 2016. Jejich syn od svého mládí, kdy zažil v nemocnici špatnou zkušenost se zdravotnickým personálem, má obavu ze zdravotnických zařízení a z lékařů, chová k nim nedůvěru. Vždy měl blízko k alternativní medicíně. Jako rodiče jeho názor respektovali. Ví, že delší dobu se syn zajímal o léčebné produkty z marihuany, tu často užíval nejen formou kouření, ale i čípků a kapek. Sám působil jako terapeut. Se synem se vídali několikrát do týdne, ví, že nebyl zdravý, v rámci rodiny se řešilo jeho rakovinové onemocnění. Že syn užíval marihuanu, to věděli, nebylo jim ale známo, že by syn pěstoval marihuanu v takovém rozsahu, jak vyplývá z rozsudku, který nad ním byl vyneseno. Na vsi ale marihuanu na zahrádce pěstuje skoro každý druhý. Osobně nevěří tomu, že by Tomáš pěstoval marihuanu pro jiné využití, než byla jeho léčba. Syn si nikdy nežil nad poměry. Kdyby se v tomto směru něco změnilo, jako rodiče by to jistě poznali. Protože se zajímají o dění ve společnosti, ví, že lidé, kteří se dopouštějí skutečně závažné trestné činnosti, odcházejí od soudu i s řádově nižšími tresty, než který byl uložen synovi. Jako rodičům je jim z toho smutno, trest pro syna vnímají jako nepřiměřeně přísný. Registrují, v jaké trestní sazbě se syn pohybuje, nicméně pokud chce soud někomu uložit tak citelný trest, měl by zvážit veškeré okolnosti případu. Jejich syn je mladý člověk, který by měl řešit otázku založení rodiny a navázání silného partnerského vztahu. Trest ve výši osmi roků, který mu byl uložen, pro něj ale znamená sociální likvidaci. Je velmi pravděpodobné, že po výkonu takového trestu by syn teprve začal vést asociální život, protože lze obtížně předpokládat, že by mohl navázat kvalitní vztah, založit rodinu a najít si kvalitní práci. Simona HXXXXX a Josef HXXXXX závěrem svého odvolání shodně navrhli, aby Vrchní soud v Olomouci napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že se jejich syn zprošťuje obžaloby. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že je syn vinen, měl by mu být uložen výrazně mírnější, podmíněný trest, třeba i s konfiskací jeho majetku.
18. V průběhu veřejného zasedání konaného před odvolacím soudem obhájce obžalovaného zopakoval základní odvolací námitky. Tomáš HXXXXX jen stručně uvedl, že souhlasí se svým obhájcem a odvolání nechce ničím doplnit. Z dalších odvolatelů se veřejného zasedání zúčastnil pouze otec obžalovaného Josef HXXXXX, který odkázal na písemné odůvodnění odvolání, které podal společně se svou manželkou.
19. Státní zástupkyně, která byla přítomna u veřejného zasedání, v reakci na přednesená odvolání konstatovala, že napadený rozsudek považuje za správný a zákonný. Blíže se vyjádřila k některým uplatněným odvolacím námitkám.
20. Státní zástupkyně primárně reagovala na obsáhlé důkazní návrhy, které byly obžalovaným a jeho obhájcem uplatněny v podaném odvolání. Uvedla, že podle jejího názoru nalézací soud skutkový stav ustálil v takovém rozsahu, aby ve věci mohlo být objektivně rozhodnuto. Poukázala na bohatou judikaturu Ústavního soudu ČR, ze které vyplývá, že obecné soudy nejsou povinny provádět všechny důkazy, které strany navrhnou. Je toho názoru, že návrhy, které obhájce k doplnění dokazování učinil, jsou nadbytečné. Za nejpodstatnější považuje návrh na výslech svědkyně Ester PXXXXXX. Takový úkon ovšem není třeba provést proto, že Ester PXXXXXX se k tomu, co zjistila ohledně zdravotního stavu obžalovaného, podrobně vyjádřila písemnou formou. Je zřejmé, že ve své zprávě nehovoří o žádné rakovině, kterou by obžalovaný trpěl.

21. Pokud jde o namítanou možnost neobjektivního zpracování odborného vyjádření k množství účinné látky v zajištěném konopí ze strany OKTE, je třeba uvést, že tato policejní součást ve věci postupovala standardním způsobem a na základě používané metodiky. Stejnou metodiku používá i kriminalistický ústav, tato metodika navazuje na regulativ Evropské unie č. NK 1122/2009. Vztah OKTE ke krajskému ředitelství je asi takový jako vztah soudní soustavy a státního zastupitelství v Ministerstvu spravedlnosti. Je pouze správní a OKTE jako vědecké pracoviště, nemá žádný vztah k policejnímu orgánu jako orgánu činnému v trestním řízení. Proto návrhy obhajobou uplatněné v tomto směru rovněž považuje za nedůvodné.
22. Jestliže je obhajobou namítána nepoužitelnost důkazů zajištěných při domovních prohlídkách, resp. při prohlídkách jiných prostor, příkazy, které jsou založeny ve spise, mají podle státní zástupkyně všechny zákonné náležitosti, to platí i o návrzích, na základě kterých soud rozhodoval. Úkony byly důvodně provedeny jako neodkladné, protože takový postup vychází z podstaty věci. Pořízené protokoly odpovídají kritériím, které na ně klade zákon. Obhajobou je zejména v souvislosti s provedenými prohlídkami namítáno, že policejní orgán zajišťoval důkazy výlučně v neprospěch obžalovaného. Nelze ale přehlédnout, že obžalovaný byl v případě obou nemovitostí, kde měl pěstírny, vyzván, zda se chce vyjádřit a zejména, zda chce vydat věci, které by mohly mít souvislost s trestním řízením. Obojí však odmítl.
23. Státní zástupkyně dále vyslovila názor, že podané odvolání pracuje se zastaralou judikaturou Nejvyššího soudu. Pokud je odkazováno na rozhodnutí, podle kterého pěstování konopí pro vlastní potřebu, za účelem alternativní léčby, není trestné, je třeba připomenout, že je zmiňována judikatura vycházející z předchozí právní úpravy, kdy součástí trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 byl materiální korektiv. V současné době ale tato judikatura již využitelná ve směrech, které navrhuje obhajoba, není.
24. Podstatná část uplatněných odvolacích námitek je věnována povaze zákona o návykových látkách, jako technickému předpisu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu. Obhajoba cituje čl. 34 rozhodnutí Ústavního soudu, sp.zn. III. ÚS 3354/2016, kde tento soud správně vytýká soudům obecným, že špatně posoudily skutečnost povahy námitek při jednání Evropského parlamentu o tom, jaká má být úprava možnosti pěstování užití marihuany pro vlastní potřebu, což u nás upravuje § 24 zákona o návykových látkách. Obhajoba ale zamlčuje, že za čl. 34 se nachází čl. 35, který říká, že jinak se nelze domáhat nevymahatelnosti ze strany stíhaných osob, že pro vlastní potřebu mohou pěstovat jakkoliv a v jakémkoliv množství, za situace, kdy Česká republika vstupovala do Evropské unie, již byl zákon o návykových látkách součástí právního pořádku České republiky. Časové hledisko je velice důležité a znamená, že trestní odpovědnost u těchto osob je zcela posuzována ve smyslu § 283 a násl. tr. zákoníku. Ani tuto námitku obhajoby tedy nelze považovat za správnou.
25. Rozsudku soudu prvního stupně lze podle státní zástupkyně vytknout, že na jednání obžalovaného nepoužil příležitost právní kvalifikaci, když část protiprávního jednání posoudil pouze jako přípravu. To je ale v rozporu s ustálenou judikaturou. Toto upozornění má ale pouze akademický rozměr, protože nelze postupovat v neprospěch obžalovaného s ohledem na absenci odvolání státního zástupce.
26. V závěru svého vyjádření pak státní zástupkyně uvedla, že pokud podané odvolání tvrdí, že intervenující státní zástupce v hlavním líčení navrholo uložení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby, takový argument neodpovídá realitě. Státní zástupce navrholo uložení trestu odnětí svobody při spodní hranici zákonné sazby, uložení trestu pod sazbu, a to v kombinaci s uložením trestu propadnutí majetku, bylo uvedeno pouze jako alternativní možnost.

Shodu s prvpisem potvrzuje Eva Jánová.

27. Z podnětu obou podaných odvolání přezkoumal Vrchní soud v Olomouci, jako soud odvolací, podle hledisek § 254 odst. 1 tr.ř., zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které odvoláními nebyly vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Bylo zjištěno, že obžalovaný a jeho rodiče odvolání podali jako oprávněné osoby ve smyslu § 246 odst. 1 tr.ř., respektive § 247 odst. 2 tr.ř. a ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr.ř. Obě odvolání byla odůvodněna způsobem, který plně respektuje ustanovení § 249 odst. 1 tr.ř., jež upravuje obsahové náležitosti tohoto opravného prostředku. Obě odvolání tedy byla podána řádně a včas. Vrchní soud v Olomouci proto v daném případě neshledal podmínky obsažené v § 253 tr.ř. pro zamítnutí nebo odmítnutí některého z podaných odvolání.
28. K rozsudku samotnému je třeba uvést, že po formální stránce v plném rozsahu splňuje kritéria obsažená v § 120 tr.ř. z hlediska jeho struktury a rovněž obsahuje všechny náležitosti jmenované v ustanovení § 125 tr.ř. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Z odůvodnění rozsudku je rovněž patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou obžalovaného a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázkách viny a trestu. Soud prvního stupně tedy v potřebném rozsahu splnil požadavky kladené mu na obsah a náležitosti rozsudku obsažené v § 120 tr.ř. a v § 125 tr.ř. Vrchní soud v Olomouci přezkoumáním věci zjistil, že nalézací soud postupoval v naprostém souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v trestním řádu a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. Provedené důkazy pak soud prvního stupně v napadeném rozhodnutí hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Krajský soud v Brně tedy v dané věci postupoval při plném respektování zásad vymezených v § 2 odst. 5 tr.ř. a v § 2 odst. 6 tr.ř. Odvolací soud se s logickým, přesvědčivým a přiléhavým hodnocením důkazů nalézacím soudem zcela ztotožnil. V této souvislosti Vrchní soud v Olomouci dodává, že podle ustálené soudní praxe a konstantní judikatury, pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr.ř., tzn., že provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám, na základě svého přesvědčení, hodnotí tytéž důkazy s jiným výsledkem. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně může odvolací soud zasahovat pouze tehdy, pokud je takovéto hodnocení v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů a takový způsob hodnocení důkazů odvolací soud v daném případě neshledal. Lze konstatovat, že Krajský soud v Brně provedl v uvedené trestní věci potřebné dokazování, v rámci kterého se důsledně zabýval jak obhajobou obžalovaného, tak i ostatními provedenými důkazy, které náležitým způsobem vyhodnotil. Soud prvního stupně nepochybil, pokud dospěl k závěru o vině obžalovaného jednáním, které je podrobně rozvedeno ve výroku o vině napadeného rozsudku. Na tyto závěry proto odvolací soud pro stručnost v plném rozsahu odkazuje. Tím, že Vrchní soud v Olomouci v řadě případů odkazuje na odůvodnění rozsudku vydaného soudem prvního stupně, nedochází ke zkrácení procesních práv obžalovaného. Podle judikatury Ústavního soudu ČR i Evropského soudu pro lidská práva (viz např. rozhodnutí, sp.zn. II. ÚS 583/13, sp.zn. I. ÚS 31/12, sp.zn. II. ÚS 2947/08, věc Van de Hurg proti Nizozemsku ze dne 9. 4. 2014, věc Higginsová a další proti Francii ze dne 19. 2. 1998) je přípustné, aby se odvolací soud při zamítnutí odvolání omezil i na převzetí odůvodnění nižšího soudu.

29. Po přezkoumání napadených výroků rozsudku a správnosti postupu řízení, které vynesení rozsudku předcházelo, dospěl odvolací soud k závěru, že v tomto řízení nebyla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, která by mohla mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí napadeného rozsudku. Nebyly tedy zjištěny vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. To je Vrchním soudem v Olomouci zdůrazňováno především z toho důvodu, že hned jedna z prvních odvolacích námitek takovou vadu, konkrétně porušení práva na obhajobu, spatřuje v tom, že soud prvního stupně nevyhověl návrhu obhajoby na výslech svědkyně Ester PXXXXXXX. Odvolací soud k tomuto tvrzení zaujal následující stanovisko.
30. Obhajoba důvodně poukazuje na to, že klíčovým pro správné posouzení řešené problematiky je objasnění otázky, za jakým účelem obžalovaný ve svých pěstírnách konopí pěstoval, přičemž v tomto směru je samozřejmě určující, zda trpěl, či netrpěl nějakým onkologickým, či jiným závažným onemocněním. Vrchní soud v Olomouci je přesvědčen, že nalézací soud se objasnění této problematiky věnoval důsledně a v dostatečném rozsahu, proto lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (zejména str. 7). Soud prvního stupně na základě provedených důkazů dospěl ke správnému závěru, že Tomáš HXXXXX v minulosti onkologickým onemocněním nikdy netrpěl a takovým onemocněním netrpí ani v současné době. Odvolací soud dodává, že obžalovaný potom logicky konopí nepěstoval z toho důvodu, aby se jím léčil. Tomáš HXXXXX tvrdí, že mu onkologické onemocnění bylo diagnostikováno léčitelkou Ester PXXXXXXX. Tato obhajoba ale nemá oporu v provedených důkazech. Obžalovaný sám nalézacímu soudu předložil vyjádření Ester PXXXXXXX ze dne 18. 10. 2017. Z tohoto vyjádření, jak na to ostatně ve svém rozhodnutí upozornil již soud prvního stupně, ale v žádném případě nevyplývá, že by obžalovaný trpěl onkologickým onemocněním a nelze dovést ani to, že by si z nálezu učiněného poradkyní řízení detoxikace, mohl reálně dovést, že trpí onkologickým onemocněním. Soud prvního stupně vyjádření Ester PXXXXXXX provedl jako důkaz v hlavním líčení. Je přitom evidentní rozpor mezi vyjádřením obžalovaného, který v hlavním líčení dne 30. 10. 2017 výslovně uvedl, že Ester PXXXXXXX mu řekla, že má rakovinu tlustého střeva a metastázy v plicích (viz č.l. 555) a písemným vyjádřením Ester PXXXXXXX, ve kterém o takové diagnóze není zmínka ani v náznavu (viz č.l. 548). Nutno přitom upozornit, že Krajský soud v Brně k řešení otázky zdravotního stavu Tomáše HXXXXX přistoupil komplexním způsobem. Se souhlasem obžalovaného, který ošetřujícího lékaře zbavil povinnosti mlčenlivosti, byla vyžádána veškerá zdravotní dokumentace, kterou na obžalovaného vedl MUDr. Miroslav Štimpl (č.l. 595 a násl.). Z tohoto materiálu jednoznačně vyplývá, že u Tomáše HXXXXX nikdy nebylo diagnostikováno žádné onkologické onemocnění, v minulosti u něj ale mimo jiného byla zjištěna závislost na alkoholu, závislost na marihuaně a experimentování s dalšími drogami. Ze zdravotní dokumentace, která postihuje období od 26. 5. 2003 do 5. 6. 2017, v zásadě nelze dovést, že by si obžalovaný kdykoliv stěžoval na zdravotní potíže, kterými údajně trpěl. Snad s jedinou výjimkou, kdy v průběhu své hospitalizace na psychiatrickém oddělení Nemocnice Znojmo, kde pobýval v době od 5. 6. 2017 do 12. 6. 2017 pro anxiózně depresivní symptomatiku a poruchu spánku, při vyšetření uvedl, že chodil do detoxikačního centra v Brně na řízenou detoxikaci podle Dr. JXXXXX a tam mu provedli diagnostiku s výsledkem, že má rakovinu střev a metastázy v plicích. Přitom ale jistě nelze přehlédnout časové souvislosti této hospitalizace - první hlavní líčení v této věci u Krajského soudu v Brně bylo nařízeno na den 6. 6. 2017.
31. Z pohledu výše uvedeného soud prvního stupně nepochybil, pokud v kategorické poloze dospěl k závěru, že obžalovaný Tomáš HXXXXX netrpěl žádným závažným onemocněním, natož pak onemocněním onkologického charakteru (viz str. 8 odůvodnění napadeného rozsudku). Na takovém stanovisku podle Vrchního soudu v Olomouci nemohou nic změnit ani svědecké výpovědi Petry JXXXXXX, partnerky obžalovaného a Radka SXXXXXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

zaměstnavatele obžalovaného a současně investora, který umožnil financování nákupu nemovitostí, ve kterých bylo konopí pěstováno. Oba svědkové ve svých výpovědích sice popisovali zdravotní potíže obžalovaného a hovořili dokonce o tom, že měl rakovinu. Taková argumentace je ale v zásadě bezpředmětná, protože svědkové nedisponují zdravotním vzděláním, neprovedli vyšetření obžalovaného, pouze laickým způsobem popisují jeho zdravotní potíže, navíc mnohdy ani nevychází z vlastních zkušeností, ale ze zprostředkovaných údajů, které jim poskytl samotný Tomáš HXXXXXX. Především ale, tvrzení svědků, že obžalovaný trpěl závažným, či dokonce onkologickým onemocněním, je v rozporu se zdravotní dokumentací vedenou na obžalovaného v klasické medicíně a nemá oporu ani v poznatcích získaných alternativními léčebnými postupy.

32. Obhajoba soudu prvního stupně jako jedno ze základních pochybení vytýká, že v hlavním líčení nevyslechl jako svědkyni Ester PXXXXXXXXX. Je ale třeba upozornit na to, že soud není povinen provádět všechny důkazy, které jsou procesními stranami navrženy. Z napadeného rozsudku je zřejmé, že Krajský soud v Brně se otázkou, zda Ester PXXXXXXXXX vyslechně, či nikoliv, důsledně zabýval (zejména str. 7 odůvodnění napadeného rozsudku). Obhajoba tvrdí, že pokud soud prvního stupně nevyhověl návrhu na provedení výslechu Ester PXXXXXXXXX, došlo zcela zásadním způsobem ke zkrácení práva obžalovaného na obhajobu. S takovou argumentací se ovšem Vrchní soud v Olomouci neztotožňuje. V konkrétním případě nalézací soud rozhodl o tom, že výslech Ester PXXXXXXXXX jako svědkyně neprovede, uplatněný důkazní návrh zamítl a příléhavým způsobem také vysvětlil důvody, které jej k takovému postupu vedly (str. 7 a 8 odůvodnění). Je třeba zdůraznit, že postup soudu prvního stupně, pokud nevyhověl návrhu obžalovaného na doplnění dokazování výslechem Ester PXXXXXXXXX, v žádném případě nelze považovat za porušení obhajovacích práv obžalovaného, potažmo za porušení práva obžalovaného na spravedlivý proces. A to především z toho důvodu, že svědeckou výpověď Ester PXXXXXXXXX není možno hodnotit jako tzv. opomenutý důkaz.
33. Trestní teorie a praxe za opomenutý důkaz považuje zejména takový důkaz, jehož provedení má zásadní význam pro posouzení otázky viny, avšak obecný soud jej bez věcně adekvátního odůvodnění zamítne, event. zcela opomene, což znamená, že ve vlastních rozhodovacích důvodech o něm ve vztahu k jeho zamítnutí nebyla zmínka buď žádná, či toliko okrajová a obecná, neodpovídající povaze a závažnosti věci (viz např. usnesení NS ČR ze dne 20. 7. 2017, sp.zn. 6 To 725/2017 a další). Ústavní soud ČR pak v řadě svých nálezů (viz např. sp.zn. III. ÚS 95/97, sp.zn. III. ÚS 173/02, sp.zn. III. ÚS 569/03, sp.zn. III. ÚS 139/05, sp.zn. III. ÚS 359/05 a další) podrobně vyložil pojem tzv. opomenutých důkazů ve vazbě na zásadu volného hodnocení důkazů a kautely, jež zákon klade na odůvodnění soudních rozhodnutí. V rozhodnutí sp.zn. I. ÚS 118/09 a dalších Ústavní soud konstatoval, že zásada volného hodnocení důkazů neznamena, že by soud ve svém rozhodování měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí, a které nikoliv, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry opře, a které opomene. Procesnímu právu účastníka navrhopvat důkazy odpovídá povinnost soudu nejen o vznesených návrzích rozhodnout, ale také, pokud jim nevyhoví, ve svém rozhodnutí vyložit, proč a z jakých důvodů tak činí. Neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to, ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídající potencí. Konečně třetí je pak nadbytečnost důkazů, tzn. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřeno nebo vyvráceno. Pokud by takto obecný soud nepostupoval, zatížil by své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných

procesních předpisů, ale současně by postupoval v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě V. Listiny základních práv a svobod.

34. Ve věci vedené proti Tomáši HXXXXXX však Krajský soud v Brně jako soud prvního stupně jednoznačně splnil svou povinnost, když o vzneseném návrhu na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení rozhodl (č.l. 617) a v napadeném rozsudku vyložil, z jakých důvodů tak učinil. Jak již bylo naznačeno, Vrchní soud v Olomouci se s argumenty soudu prvního stupně v plném rozsahu ztotožnil, když má za to, že provedení důkazu výsledkem Ester PXXXXXXX je zcela nadbytečné, neboť soud prvního stupně měl vedle písemného vyjádření této osoby k dispozici rovněž další důkazy, které jednoznačně umožňovaly odpovědět na otázku, zda Tomáš HXXXXXX trpěl, či netrpěl onkologickým onemocněním.
35. Odvolací soud je toho názoru, že napadaný rozsudek netrpí ani jinými vadami, které by mohly vést k jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. Podle podaného odvolání je řízení proti Tomáši HXXXXXX vedle neprovedení výsledku Ester PXXXXXXX zatíženo také další podstatnou vadou tohoto charakteru. Soud prvního stupně totiž pracoval s důkazy, které byly získány neprocesním způsobem, a právě na jejich základě koncipoval zásadní právní závěry, například ten, že obžalovaný svým jednáním naplnil znak kvalifikované skutkové podstaty „ve velkém rozsahu“. Jako procesně nepoužitelné měl soud prvního stupně vyhodnotit důkazy získané při provedených domovních prohlídkách, resp. při prohlídkách jiných prostor a pozemků. Vydaný příkaz, který provedení prohlídek umožnil, totiž není řádně odůvodněn (pokud jde o jednotlivé výhrady, v podrobnostech viz odst. 9 tohoto odůvodnění).
36. S argumentací, kterou obhajoba ve vztahu ke konkretizovaným úkonům uplatnila, se Vrchní soud v Olomouci neztotožnil, neboť je toho názoru, že vydaný příkaz, který prohlídky umožnil, avizovanými vadami netrpí.
37. Spíše pro úplnost je na tomto místě sumarizováno, že policejní orgán provedl domovní prohlídku v rodinném domě č.p. XX v XXXXXX XXXXXXXX, okr. XXXXXX (č.l. 89 a násl.), prohlídky jiných prostor a pozemků, konkrétně osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia 5E RZ XXX XXXX a nákladního motorového vozidla zn. Fiat Ducato 230AGM FB RZ XXX XXXX (č.l. 109 a násl.) a domovní prohlídku v domě č.p. XX v obci XXXXXX, okr. XXXXXX. Tyto úkony byly provedeny na základě příkazu k domovní prohlídce a k prohlídce jiných prostor a pozemků, který byl vydán Okresním soudem ve Znojmě dne 17. 3. 2016, pod sp.zn. 0 Nt 13009/2016 (č.l. 87 a násl.). Příkaz byl vydán na základě podnětu policejního orgánu ze dne 9. 3. 2016 (č.l. 84, 85) a navazujícího návrhu státního zástupce ze dne 11. 3. 2016 (č.l. 86).
38. Tvrzení, že vydaný příkaz nebyl řádně odůvodněn, podle odvolacího soudu neodpovídá realitě. Z vydaného příkazu k domovní prohlídce a k prohlídce jiných prostor a pozemků je především zřejmé, že soudce, který o podaném návrhu rozhodoval, se seznámil s vedeným spisovým materiálem. Ve svém rozhodnutí se prioritně zabýval důvody, pro které je provedení domovních prohlídek, resp. prohlídek jiných prostor a pozemků, nezbytné. V příkazu je výslovně konstatováno, že z předloženého spisu vyplývá důvodný předpoklad, že v označených nemovitostech, či vozidlech, se mohou nacházet omamné a psychotropní látky a předměty související s jejich výrobou. Z vypracovaného příkazu je zřejmé, jaké podezření proti Tomáši HXXXXXX stojí a proč. Provedený popis přitom není pouze obecný. Vedle vlastního skutkového popisu (nedovolené pěstování rostlin konopí, tzv. indoor způsobem v nemovitostech podezřelého), je v příkazu uvedeno i paragrafové znění trestného činu, kterého se podezřelý měl dopustit. Ve vydaném příkazu jsou podrobně rozvedeny důvody, na základě kterých policejní orgán dospěl k podezření, že v označených

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

nemovitostech je páchána trestná činnost (například vybudování nové ventilace a navýšení spotřeby energie v neobývaném objektu, apod.), je vysvětleno, proč by vedle nemovitostí měly být prohledány i označené automobily. V neposlední řadě pak lze z vydaného příkazu dovodit, z jakého důvodu mají být prohlídky provedeny právě v označených prostorách a jaká je spojitost mezi prostorami, které mají být prohledány a Tomášem HXXXXX (užívání, či vlastnění předmětných věcí movitých a nemovitých).

39. Obhajobou bylo poukazováno také na skutečnost, že ve vydaném příkazu absentuje odůvodnění neodkladnosti úkonů, které byly provedeny. Ani takové tvrzení však není v souladu s reálným stavem, protože soudce, který příkaz k domovní prohlídce a k prohlídkám jiných prostor a pozemků vydal, ve svém rozhodnutí vysvětluje, že prohlídky budou realizovány jako neodkladné, z toho důvodu, že hrozí nebezpečí zmaření, prozrazení úkonu, mohlo by dojít k úmyslnému zničení nebo ztráty důkazů, takže realizace úkonů nesnese odkladu na dobu, než bude podle § 160 odst. 1 tr.ř. zahájeno trestní stíhání.
40. Pokud jde o další námitky, které s provedenými prohlídkami souvisí, je skutečností, že na příkazu k domovní prohlídce a k prohlídce jiných prostor a pozemků se nachází otisk razítka policejní součásti, které příkaz byl doručen, přičemž toto razítko obsahuje chybné datum 14. 4. 2015. Za situace, kdy úkony trestního řízení byly zahájeny dne 3. 2. 2016 a příkaz k prohlídkám byl vydán dne 17. 3. 2016, je zřejmé, že jde o pochybení formálního, administrativního charakteru, které nemůže ovlivnit náhled na procesní použitelnost důkazů zajištěných při provedených prohlídkách. Obhajoba sice tvrdí, že příkaz soudce Okresního soudu ve Znojmě policejnímu orgánu nebyl doručen před provedením domovní prohlídky a prohlídka tedy nebyla provedena v souladu s trestním řádem, opět jde ale o argumentaci, se kterou nelze souhlasit. Z protokolu o provedení domovní prohlídky v nemovitosti v obci XXXXX XXXXXXXX (č.l. 89) vyplývá, že tento úkon byl dne 30. 3. 2016 proveden na základě příkazu JUDr. Jaromíra Kapinuse, vydaného dne 17. 3. 2016 pod sp.zn. 0 Nt 13009/2016 – 12. Obdobný údaj je uveden také v jiných protokolech, které v souvislosti s realizovanými prohlídkami byly provedeny. Jedná se tedy o vozidlo Škoda Octavia (č.l. 109), automobil zn. Fiat Ducato (č.l. 114) a v neposlední řadě také o nemovitost v obci XXXXXXX (č.l. 119). Z pořízených protokolů také vyplývá, že příkaz k domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor byl Tomáši HXXXXX doručen dne 30. 3. 2016 ve 14.35 hodin (např. č.l. 119 verte). Domovní prohlídka v nemovitosti v XXXXXXX XXXXXXXX byla policejním orgánem zahájena dne 30. 3. 2016 v 19.10 hodin, domovní prohlídka v nemovitosti v obci XXXXXXX byla zahájena dne 30. 3. 2016 ve 20.30 hodin, prohlídka automobilu zn. Škoda Octavia byla zahájena dne 30. 3. 2016 v 19.10 hodin a prohlídka automobilu zn. Fiat Ducato byla zahájena dne 30. 3. 2016 ve 20.30 hodin. Za popsaných časových souvislostí, pokud by příkaz k provedení prohlídek nebyl policejnímu orgánu doručen před zahájením těchto úkonů, není zřejmé, jak by takový příkaz mohl být obžalovanému doručen před zahájením prohlídek a jak by policejní orgán v pořízených protokolech o realizaci prohlídek mohl detailním a věcně správným způsobem označit příkaz, na základě kterého koná.
41. Podané odvolání vadu v postupu orgánů, které rozhodovaly o povolení prohlídek, spatřuje také v tom, že byl soudcem vydán příkaz k provedení prohlídek souhrnně, tzn. na obě domovní prohlídky a na obě prohlídky jiných prostor a pozemků, nakořik na každou z prohlídek měl být vydán příkaz samostatný. Ani s takovou argumentací se Vrchní soud v Olomouci neztotožnil, když zákon (ani ustálená judikatura) nevylučují možnost rozhodnout ohledně více prohlídek jedním rozhodnutím.
42. Lze tedy uzavřít, že příkaz vydaný soudcem Okresního soudu ve Znojmě, na základě kterého byly provedeny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, v dostačující míře

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

popisuje skutečnosti, ze kterých plyne podezření, že v objektech, které budou prohledávány, se nachází věc důležitá pro trestní řízení. Označený příkaz dostatečným způsobem vysvětluje, na základě jakých skutečností soudce dospěl k závěru, že je nutné provést prohlídky jako neodkladný úkon, je zřejmé, na základě jakého podezření se prohlídky mají provést a jaké konkrétní skutečnosti toto podezření opodstatňují – to v první řadě platí z perspektivy adresáta, tedy Tomáše HXXXXX jako podezřelé osoby, u které se prohlídky prováděly. Z pohledu uvedeného Vrchní soud v Olomouci vydaný příkaz považuje za ústavně komfortní (viz např. rozhodnutí I. ÚS 2024/15 ze dne 7. 5. 2015). Vydaný příkaz, pokud je konfrontován s odvolacími námitkami, zcela jistě obstojí.

43. V souvislosti s problematikou provedených domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků, odvolací soud považuje za nutné vyjádřit se ještě k další uplatněné námitce. Obhájcem bylo zdůrazněno, že obžalovaný byl zásadně omezen na svých právech tím, že policejní orgán opatroval důkazy výlučně v jeho neprospěch a vůbec nezajišťoval důkazy v jeho prospěch, ačkoli to bylo objektivně možné (v podrobnostech viz odstavec 14 tohoto odůvodnění). Takovou výtku Vrchní soud v Olomouci jednoznačně odmítá. K zajištění věcných důkazů došlo na základě soudem povolených prohlídek. Tyto prohlídky logicky musely být provedeny pouze v rozsahu, který vyplýval z vydaného příkazu. Není přitom pravdivé tvrzení obžalovaného, že policisty, kteří prohlídky prováděli, informoval o tom, že v lednici, či na jiných místech, má uschovány léčivé produkty z konopí a naučnou literaturu. Tomáš HXXXXX byl v dané věci poprvé vyslechnut před zahájením prohlídek v rámci předchozího výsledku podle § 84 tr.ř. Jak je zřejmé z pořízených protokolů o provedených prohlídkách, vždy výslovně uvedl, že k věci se nebude vyjadřovat a nebude nic vydávat (viz č.l. 89 a násl.). Jako podezřelý byl vyslechnut těsně po provedených prohlídkách, tedy v době, kdy již věděl, jaké konkrétní věci byly policejním orgánem při prohlídkách zajištěny (č.l. 41). Také tehdy odmítl vypovídat, nevznesl ani požadavek, aby došlo k zajištění nějakých jiných věcí. Na takové stanovisko má obžalovaný samozřejmě právo. Za popsání stavu se ale následně nemůže úspěšně dovolávat toho, že postupem policejního orgánu byla zkrácena jeho procesní práva, neboť policejní orgán stěžejí mohl zajistit údajně existující věci, jako např. tinktury a další léčebné preparáty z konopí, příslušnou literaturu a podobně, když o nich nevěděl, respektive jim nepřiznával takový význam, jako obžalovaný – v době realizace prohlídek nebylo známo, že by konopí mělo být pěstováno pro léčebné účely. Nelze přehlédnout, že obžalovaný pořízené protokoly podepsal, aniž by vznesl jedinou výhradu proti jejich věcné správnosti, či vůči postupu policejního orgánu.
44. Ani v tomto případě tedy nedošlo k porušení práv obžalovaného na obhajobu, a proto ani tyto vytýkané vady nemohou zakládat podmínky pro zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.
45. Z podaného odvolání lze dovodit, že právo obžalovaného na obhajobu mělo být porušeno rovněž postupem orgánů činných v trestním řízení při vypracování odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, soud prvního stupně pak měl chybovat i při provádění těchto odborných vyjádření jako důkazů.
46. Obhajobou bylo především namítáno, že chemickou analýzu prováděl stejný policejní orgán, který proti obžalovanému vedl trestní stíhání. S touto argumentací odvolací soud nesouhlasí, neboť takové tvrzení není pravdivé. Je skutečností, že odbor kriminalistické techniky a expertiz Krajského ředitelství Policie ČR v Brně patří mezi útvary Policie ČR. Jde však o pracoviště zapsané na seznamu znaleckých pracovišť vedených na Ministerstvu spravedlnosti ČR. Toto pracoviště pracuje jako samostatná forenzní laboratoř a je součástí sítě podobně specializovaných pracovišť v rámci Policie ČR. Toto pracoviště zabezpečuje znaleckou činnost pro orgány činné v trestním řízení. Hlavní náplní pracoviště je

zabezpečování materiálních důkazů pro potřebu objasňování trestné činnosti. Odbor kriminalistické techniky a expertiz však není vyšetřovacím orgánem ve smyslu § 161 tr.ř. Toto pracoviště vyšetřování prokazatelně neprovádělo ani v konkrétní věci. Ze spisového materiálu vyplývá, že řízení proti Tomáši HXXXXX bylo zahájeno PČR, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, územním odborem Znojmo, oddělením obecné kriminality, se sídlem ve Znojmě a po změně právní kvalifikace bylo ukončeno PČR, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, službou kriminální policie a vyšetřování, odborem obecné kriminality – 2. oddělením se sídlem v Brně. V dané věci odbor kriminalistické techniky a expertiz pouze zpracoval odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č.l. 153, 157 a násl.), a to na základě požadavku oddělení obecné kriminality, územního odboru Znojmo. Nepodílel se na žádných jiných úkonech.

47. Uplatněnou námitku odvolací soud z hlediska jejího obsahu nutně musel hodnotit jako námitku podjatosti orgánu, který odborná vyjádření vypracoval. Podle výkladových ustanovení se podjatost osoby, u níž je vyžadováno odborné vyjádření, posuzuje obdobně, jako u znalce. Vrchní soud v Olomouci se proto zabýval otázkou, zda zpracovatel odborných vyjádření v konkrétním případě nebyl vyloučen podle příslušných ustanovení zákona o znalcích a tlumočnících č. 36/1967 Sb. v platném znění. Podle § 11 odst. 1 tohoto zákona znalec nesmí podat posudek, jestliže lze mít pro jeho poměr k věci k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům, nebo k jejich zástupcům, pochybnosti o jeho nepodjatosti. Vrchní soud v Olomouci je toho názoru, že žádná konkrétní skutečnost nenasvědčuje tomu, že by zpracovatel odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, mohl být v daném případě podjatý. V konkrétním případě byla vyžadována kriminalisticko – technická expertiza. V takových případech se odborné vyjádření zásadně vyžaduje právě od odboru kriminalistické techniky a expertiz, který působí při správě PČR v sídlech krajského soudu. Pokud policejní orgán působící na územním odboru PČR ve Znojmě vypracováním odborného vyjádření pověřil odbor kriminalistické techniky a expertiz Krajského ředitelství Policie ČR v Brně, jistě nepochybil, naopak, postupoval způsobem, který je předpokládán. Je přitom třeba zdůraznit, že pouhý paušální odkaz na příslušnost zpracovatele odborných vyjádření ke Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje, je pro vyslovení jeho podjatosti naprosto nedostačující. A podané odvolání žádný jiný, konkrétní důvod podjatosti zpracovatele odborného vyjádření, neuvádí. Vrchní soud v Olomouci proto tuto námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.
48. Podaným odvoláním bylo naznačeno, že postupem odboru kriminalistické techniky a expertiz a navazující rozhodovací činností nalézacího soudu došlo ke zkrácení práv obžalovaného na obhajobu také proto, že vypracovaná odborná vyjádření nejsou přezkoumatelná. Ani s touto námitkou se Vrchní soud v Olomouci neztotožnil. Jak o tom již částečně byla řeč, o vypracování odborného vyjádření bylo rozhodnuto standardním postupem, za splnění zákonných podmínek (§ 105 odst. 1 věta první tr.ř.). V konkrétním případě je rozhodnutí policejního orgánu o vypracování odborného vyjádření a nikoliv znaleckého posudku, akceptovatelné proto, že nebyla řešena složitější otázka, už vůbec pak nelze dovodit, že by řešena byla zvláště důležitá otázka. Postup policejního orgánu, který při stanovení THC v rostlinách konopí žádá o vypracování odborného vyjádření a nikoliv znaleckého posudku, je běžný, standardně se vyskytující i v jiných trestních věcech. Ostatně, ani samotná obhajoba v opravném prostředku nenapadá, že skutečnost důležitá pro trestní řízení byla v konkrétním případě objasňována odborným vyjádřením a nikoliv znaleckým posudkem. Pokud podané odvolání vypracovaným odborným vyjádřením vyčítá jejich nepřezkoumatelnost, takové tvrzení neodpovídá realitě. Především je třeba zdůraznit, že zpracovatel odborných vyjádření při řešení zadaného úkolu postupoval standardním způsobem a na základě téže metodiky, kterou používají i jiná odborná pracoviště. Stejnou

metodikou používá i kriminalistický ústav, přičemž tato metodika vychází z nařízení Komise ES č. NK 1122/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady ES č. 73/2009 a k nařízení Rady ES č. 1234/2007. Z obou vypracovaných odborných vyjádření lze přesně zjistit, co bylo ke zkoumání předloženo, jaké množství materiálu bylo předloženo, o jaký konkrétní materiál se jednalo, zřejmě jsou i další rozhodné skutečnosti. Z vypracovaných odborných vyjádření vyplývá, co mělo být řešeno a jaké jsou závěry, ke kterým zpracovatel odborného vyjádření dospěl. Závěry vyslovené zpracovatelem odborných vyjádření jsou určité, je zřejmé stanovisko zpracovatele k položeným otázkám. Odborná vyjádření objasňují všechny okolnosti, která objasnit měla. Nejsou tedy nejasná ani neúplná, není pochyb o tom, že byla vypracovaná osobou s odpovídající kvalifikací.

49. Obhájce obžalovaného zásadní vadu odborných vyjádření spatřoval v tom, že z nich není zřejmé, co konkrétně bylo v dané věci považováno za toxikomansky využitelnou hmotu, což může mít i podstatný vliv na závěr o celkovém množství toxikomansky využitelného materiálu. Na místě se například nacházela asi tři kila listů, tedy odpadu, který není toxikomansky využitelný, ale zpracovává se při výrobě mastí. S takovou argumentací Vrchní soud v Olomouci opět nesouhlasí, a to především proto, že obě odborná vyjádření bez pochybností zkoumala výlučně toxikomansky využitelnou hmotu. Z ustanovení § 2 písm. d) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že za konopí tento předpis považuje „kvetoucí nebo plodonosný vrcholík rostliny z rodu konopí (*Cannabis*) nebo nadzemní část rostliny z rodu konopí, jejíž součástí je vrcholík.“ V obecné poloze lze souhlasit s uplatněnou odvolací námitkou, že listy rostliny konopí zpravidla neobsahují významný objem THC. Reálně však tvrzení obhajoby, že odpad, který byl na místě zajištěn, by neměl být zohledněn při stanovení celkového rozsahu trestní odpovědnosti obžalovaného, protože to nebyl toxikomansky využitelný materiál, nelze akceptovat. A to již z toho důvodu, že o odpad se jistě nejednalo. Konopí je považováno za zdroj omamné látky, pokud rostlina obsahuje množství převyšující mezní hodnotu 0,3 % THC. (Pokud je tato hodnota prokázána, vyžaduje se k zacházení s konopím příslušné povolení - viz § 5 odst. 5 zákona o návykových látkách.) V konkrétním případě však údajný odpad obsahoval více, než 3% THC (viz č. l. 119 v. a 158 v.). K odvolací námitce, že v konkrétním případě nemusel být správně určen toxikomansky využitelný materiál, je nutné uvést, že každý ze zajištěných vzorků (veškerá analyzovaná hmota, která v řízení proti obžalovanému byla označena za toxikomansky využitelnou), několikanásobně přesáhl hranici 0,3 % THC (zjištěny byly hodnoty v rozmezí od 1,03 do 15,49 % THC). Pokud tedy v dané věci vůbec došlo k nesprávnému rozlišení toxikomansky využitelné a toxikomansky nevyužitelné hmoty, z uvedených důvodů takový postup nutně musel být vždy ve prospěch obžalovaného a nikoli v jeho neprospěch. Procesní práva obžalovaného tak jistě nebyla zkrácena.
50. Podané odvolání zdůrazňuje, že obžalovaný byl podstatně zkrácen na svém právu na obhajobu také tím, že soud prvního stupně, ačkoli to bylo navrženo, nevyslechl v hlavním líčení zpracovatele odborných vyjádření. Obžalovaný přitom má podle trestního řádu právo osobně vyslechnout před soudem znalce, kteří vypracovali znalecký posudek v dané trestní věci. V tomto směru je ale třeba upozornit, že v konkrétní věci skutečnost důležitá pro trestní řízení nebyla řešena znaleckým posudkem, nýbrž odborným vyjádřením. Odborné vyjádření je trestní teorií a praxí považováno za listinný důkaz (viz § 112 odst. 2, § 213 odst. 1 tr.ř.). Principiálně se tedy takový důkaz provádí postupem podle § 213 tr.ř., kdy se odborné vyjádření v hlavním líčení předloží stranám k nahlédnutí a pokud kterákoliv ze stran navrhne přečtení listiny, soud v hlavním líčení takovou listinu přečte. Krajský soud v Brně odborná vyjádření jako důkaz provedl právě tímto způsobem. Ustálená judikatura umožňuje, aby zpracovatel odborného vyjádření, pokud toto vyjádření je nejasné nebo neúplné, podal

písemné vysvětlení, či ústní vyjádření. Napadená odborná vyjádření však z výše uvedených důvodů nejsou ani nejasná, ani neúplná a vyslovené závěry nevzbuzují pochybnosti o jejich věcné správnosti. Nalézací soud za takového stavu nepochybil, pokud odmítl realizaci výsledku zpracovatele odborného vyjádření. Obdobně, jako v případě požadavku na provedení výsledku Ester PXXXXXXX, je třeba i v souvislosti s navrženým výsledkem zpracovatele odborných vyjádření konstatovat, že z nezávislého postavení soudu plyne, že je oprávněn samostatně posoudit otázku rozsahu dokazování nezbytného pro jeho rozhodnutí. Vyjádřeno jinak, soud není povinen akceptovat důkazní návrh procesní strany. Jeho povinností je toliko se s takovým důkazním návrhem argumentačně vypořádat, neboť v případě opačném by se nesplnění povinnosti uložené ustanovením § 125 odst. 1 tr.ř. projevilo ve vadě spočívající v opomenutém důkaze. V posuzované věci však takovým deficitem napadený rozsudek netrpí, neboť z jeho odůvodnění (str. 13 a 14) explicitně plyne, proč jsou důkazní návrhy soudem hodnoceny jako nepotřebné pro rozhodnutí (srovnatelně viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 1119/2017).

51. Lze tedy uzavřít, že napadená odborná vyjádření objektivně netrpí takovými formálními, či materiálními vadami, které by vylučovaly jejich použití jako důkazu v řízení vedeném proti Tomáši HXXXXX.
52. Z předchozích pasáží tohoto odůvodnění je zřejmé, že uplatněné odvolací námitky se týkaly především údajného porušení procesních práv obžalovaného. Z logiky věci se ale v této souvislosti odvolací soud nutně musel zabývat také tím, zda nejsou dány nějaké jiné důvody pro zrušení napadeného rozsudku (§ 258 odst. 1 tr.ř.), neboť porušení procesních práv obžalovaného zpravidla mělo spočívat v nejasnosti nebo neúplnosti skutkových zjištění a v nevypořádání se se všemi skutečnostmi významnými pro rozhodnutí, respektive v konstrukci nesprávných skutkových zjištění v napadeném rozsudku. Protože ale Vrchní soud v Olomouci ze shora konkretizovaných důvodů odvolacím námitkám nemohl přisvědčit, je současně zřejmé, že napadený rozsudek netrpí ani vadami vymezenými v § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř., respektive vadami ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. c) tr.ř.
53. Rovněž v odvolacím řízení obžalovaný prostřednictvím svého obhájce požádal, aby dokazování bylo doplněno provedením řady dalších důkazů. Opakovány byly návrhy na výslech Ester PXXXXXXX a výslech Mgr. Dušana Dvořáka jako předního odborníka na využití konopí v rámci terapeutických postupů. Nově bylo navrženo provedení výslechů svědků Lenky HXXXXX, sestry obžalovaného a Josefa HXXXXX, otce obžalovaného, z tohoto podání, byť to výslovně nebylo uvedeno, lze dovodit, že vyslechnuta by měla být také matka obžalovaného. Právě nejbližší příbuzní by se mohli vyjádřit ke zdravotním potížím obžalovaného v rozhodné době a k léčbě konopnými produkty, jakož i k jeho majetkovým poměrům. Navržen byl výslech Pavlína VXXXXX, která dlouhodobě věděla o nemoci obžalovaného, věděla, že si vyrábí léčivé přípravky z konopí, právě tato osoba jej doporučila Ester PXXXXXXX, která mu diagnostikovala rakovinu a další závažná onemocnění. Vyslechnuta by měla být také Dagmar EXXXXXXXX, která rovněž věděla o jeho nemoci a o tom, že si vyrábí přípravky z léčivého konopí a dalších bylin. Obžalovaný navrhl výslech MUDr. Radovana Hříba, který je specialistou na léčbu pomocí konopí, ze stejného důvodu by měl být vyslechnut MUDr. Aleš Skřivánek, Ph.D. a RNDr. Peter Ondra, CSc. Obžalovaný v podaném odvolání zopakoval požadavek na výslech zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, a navrhl, aby dokazování bylo doplněno vypracováním znaleckého posudku z oboru zemědělství, odvětví pěstování rostlin. Zpracovatel znaleckého posudku z tohoto odvětví by měl být vyslechnut v hlavním líčení.

54. Ve veřejném zasedání důkazní návrh uplatnila také státní zástupkyně, která požádala, aby soud jako důkaz provedl usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Znojmě, sp.zn. Zt 123/2017, ze dne 28. 8. 2017. Předmětné usnesení bylo státní zástupkyní předáno ve veřejném zasedání krátkou cestou a jako důkaz mělo být provedeno z toho důvodu, že by mohlo přispět k posouzení otázky bezúhonnosti obžalovaného.
55. Obhajobou byly v některých případech opakovány tytéž důkazní návrhy, které byly učiněny již v řízení před soudem prvního stupně (požadavek na výslech svědkyně Ester PXXXXXXX a další). Jak o tom je řeč již v předchozích pasážích tohoto odůvodnění, nalézacím soudem tyto důkazní návrhy byly zamítnuty, v písemném vyhotovení rozsudku bylo vysvětleno, z jakých důvodů. Také Vrchní soud v Olomouci je toho názoru, že neexistují relevantní důvody pro to, aby opakované důkazní návrhy byly akceptovány. Otázkou, zda je nutné v dané věci vyslyšet jako svědkyně Ester PXXXXXXX, resp. zda je nutné vyslyšet zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, se Vrchní soud v Olomouci již podrobně zabýval a na tyto pasáže se v plném rozsahu odkazuje.
56. Odvolacím soudem nebyly akceptovány ani další uplatněné důkazní návrhy. Již v předchozích pasážích tohoto odůvodnění bylo na několika místech s konkrétním odkazem na příslušnou judikaturu konstatováno, že povinností soudu není provádět všechny důkazy, které jsou procesními stranami navrženy. Podrobně byly rozebrány podmínky, za kterých je soud oprávněn navržené důkazy neprovádět. V konkrétním případě je zřejmé, že dokazování by mnohdy mělo být doplněno takovými důkazy, které s projednávanou věcí vůbec nesouvisí. To platí zejména v případě navrhovaných výslechů Mgr. Dušana Dvořáka, MUDr. Radovana Hříba, MUDr. Aleše Skřivánka, Ph.D. a RNDr. Petera Ondry, CSc. Tito svědci by se měli obecně vyjádřit k prospěšnosti a účinnosti léčby realizované pomocí konopí, resp. produktů z něj. Účelem řízení vedeného proti Tomáši HXXXXXX ovšem jistě nebylo objasňovat nastíněnou problematiku, ale vyřešit otázku, zda se obžalovaný dopustil, či nedopustil protiprávního jednání. Z tohoto pohledu jsou navrhované svědecké výpovědi bezpředmětné, zejména pak za situace, kdy bylo prokázáno, že Tomáš HXXXXXX avizovaným onemocněním netrpěl a konopí nepěstoval pro léčebné účely.
57. Výslechy příbuzných obžalovaného, Pavlíny VXXXXXX a Dagmar EXXXXXXX měly prokázat špatný zdravotní stav obžalovaného v rozhodné době a měly také objektivizovat způsob léčby těchto potíží. Provedení takových důkazů Vrchní soud v Olomouci považuje za nadbytečné, protože důkazy provedenými v hlavním líčení bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný avizovanými zdravotními potížemi nikdy netrpěl (v podrobnostech viz výše).
58. Odvolací soud nepovažuje za nutné vypracování znaleckého posudku z oboru zemědělství, odvětví pěstování rostlin, případně odborného vyjádření z tohoto odvětví. Podle požadavku obhajoby úkolem znaleckého posudku bylo posoudit, zda a jakým způsobem by došlo k výtěžnosti rostlin konopí tak, jak je obžalovanému kladeno za vinu. Znalec, po seznámení s důkazním materiálem, se měl vyjádřit ke konkrétním podmínkám k pěstování na místě činu, měl se vyjádřit k tomu, z jakých zdrojů je odvozován výnos na jednu rostlinu. Měl odpovědět na řadu otázek, jež jsou specifikovány v předchozích pasážích tohoto odůvodnění. Vypracování tohoto znaleckého posudku není potřebné především z toho důvodu, že vedené řízení se nezabývalo zjišťováním skutečného potenciálu pěstíren provozovaných obžalovaným, například v případě dozrání všech rostlin. Řešena byla situace reálně zjištěná při provedených domovních prohlídkách. Napadený rozsudek obžalovanému neklade za vinu, kolik konopí mohl v pěstírnách vypěstovat, klade mu za vinu pouze to, co skutečně vypěstoval. Není pochyb o tom, kolik rostlin bylo vypěstováno, není pochyb o tom,

že analyzována byla výlučně hmota toxikomansky využitelná. Proto je vypracování navrženého posudku zcela zjevně neopodstatněné.

59. Předložené rozhodnutí státního zástupce odvolací soud jako důkaz neprovedl proto, že jím pravomocně nebyla deklarována vina obžalovaného, je tedy bezpředmětné při posuzování osoby obžalovaného.
60. Podle § 2 odst. 5 tr.ř. je soud, jako kterýkoli jiný orgán činný v trestním řízení, povinen postupovat v souladu se svými právy a povinnostmi tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Vrchní soud v Olomouci je přesvědčen, že této zákonné povinnosti se Krajský soud v Brně v potřebném rozsahu zhostil provedením jiných, než navrhovaných důkazů. Protože důkazní situace, která byla ustálena soudem prvního stupně, z uvedených důvodů nevyžaduje dalšího doplnění, Vrchní soud v Olomouci uplatněné důkazní návrhy zamítl jako nadbytečné, resp. jako zcela zjevně neopodstatněné.
61. Velká část odvolacích námitek uplatněných obhájcem pak souvisela s údajným rozporem vnitrostátních předpisů s právem Evropské unie. Jak o tom je řeč v předchozích pasážích, obžalovaný v podaném odvolání zejména polemizuje s tím, zda je vnitrostátní právní úprava řešící danou problematiku kompatibilní s předpisy Evropské unie. Obsáhlým způsobem jsou rozebírány důvody, které podle obhajoby zakládají nevymahatelnost vnitrostátních předpisů. Obhájce obžalovaného specifikoval, že právně nevymahatelné mají být zákon č. 167/1998 Sb. o návykových látkách a také další předpisy, konkrétně vyhl. č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem cannabis a další požadavky na toto zboží, resp. zák. č. 378/2007 Sb. o léčivech. Problém těchto předpisů má být v zásadě identický. Jde o technické předpisy ve smyslu směrnice 98/34/ES, které ovšem v souladu se stanovenou úpravou nebyly oznámeny, resp. oznámeny byly, ale způsobem, který nelze považovat za správný. V této souvislosti obžalovaný v podaném odvolání požádal, aby Soudnímu dvoru byly k posouzení předloženy následující otázky:
 1. Je třeba čl. 9 směrnice 98/34/ES vykládat v tom smyslu, že brání v použití naléhavé procedury dle odst. 7 uvedeného ustanovení v případě vnitrostátní úpravy, jako je vyhláška č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem cannabis pro léčebné použití, jejímž prostřednictvím jsou stanoveny požadavky na jakost léčebného cannabis a další požadavky na toto zboží?
 2. Představuje § 24b zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že umožňuje pěstování konopí pouze vybraným dodavatelům a požaduje, aby veškerý vypěstovaný cannabis pro léčebné použití byl předán Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, který je dodán do lékáren, jež jsou jako jediné oprávněny konopí vydávat, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?
 3. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon č. 378/2007 Sb. o léčivech, zákon č. 167/1998 Sb. o návykových látkách a vyhláška č. 221/2013 Sb., neboť tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví požadavky na jakost léčebného cannabis, které je de facto třeba dovážet z Nizozemska, kde je pěstované k omamným účelům, a které je prokazatelně méně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

- vhodné pro léčebné použití než jiné (vnitrostátní či dovezené) odrůdy cannabis včetně zcela neomamných odrůd cannabis a neomamných metod aplikací omamného cannabis, jejichž léčebné použití je naopak zakázáno?
4. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-137/09 Josemans explicitně uznal přípustnost používání omamných látek, jako je cannabis, k léčebným a výzkumným účelům, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje pouze použití nevhodného léčebného cannabis (dovezeného z Nizozemska) sloužícího primárně k omámení a pod hrozbou trestní sankce zakazuje veškeré pěstování, výzkum a užívání jiných (vnitrostátních či dovezených) odrůd cannabis vhodnějších k léčebnému použití?
54. K tomu Vrchní soud v Olomouci v obecné poloze dodává, že předložení předběžných otázek k Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen Soudní dvůr) upravuje § 9a tr.ř. Z čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen Smlouva) a rozhodovací praxe Soudního dvora vyplývá, že soud členského státu, jehož rozhodnutí lze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, může předložit předběžnou otázku soudnímu dvoru a požádat ho o rozhodnutí o ní, jestliže potřebuje výklad smlouvy nebo jiného unijního práva k tomu, aby mohl ve věci rozhodnout, popř., má-li za to, že právní akt unijního práva je neplatný, neboť jen Soudní dvůr může výlučně rozhodnout o neplatnosti právní normy evropského práva. Naproti tomu obligatorně je soud k takovému postupu zavázán v případě, pokud vyvstane jedna z výše uvedených otázek u soudu členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva.
55. V konkrétním případě je podle zdejšího soudu předložení požadovaných otázek Soudnímu dvoru bezpředmětné již z toho důvodu, že se obžalovaný domáhá odpovědí, které s řízením, jež je vedeno proti jeho osobě, nijak nesouvisí. Každá otázka, která má být Soudním dvorem zodpovězena, se totiž týká léčivých přípravků s obsahem cannabis pro léčebné použití, respektive samotného cannabis pro léčebné použití. Řízení proti Tomáši HXXXXXX ovšem nebylo vedeno kvůli pěstování léčebného konopí a nebylo vedeno ani kvůli jeho dalšímu zpracování na léčebné produkty. V tomto směru ostatně nebyla ani vyslovena vina obžalovaného. Je třeba připomenout, že provedeným dokazováním byla jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaného o pěstování konopí pro léčebné účely.
56. V uvedeném kontextu je ovšem současně vhodné dodat, že otázky, které podle podaného odvolání měly být předloženy Soudnímu dvoru, byly buď ve zcela identické, nebo velmi blízké podobě uplatněny také v jiných řízeních, zpravidla vedených proti Mgr. Dušanu Dvořákovi. O uplatněných námitkách tohoto typu bylo rozhodováno v minulosti jak obecnými soudy, tak Ústavním soudem ČR, takže existuje ustálená judikatura, která umožňuje posoudit důvodnost požadavků obžalovaného Tomáše HXXXXXX. K řešení dané otázky Vrchní soud v Olomouci přistupoval zcela v souladu s rozhodnutími, která uvedenou problematiku řeší - tímto směru je možno odkázat především na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 323/2016 ze dne 31. 5. 2016, sp.zn. 11 Tdo 181/2015, sp.zn. 6 Tdo 1493/2014, sp.zn. 8 Tdo 1231/2011, resp. rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp.zn. III. ÚS 3354/16, sp.zn. II. ÚS 3196/15, sp.zn. II. ÚS 664/12, apod.
57. Pro správné posouzení trestní odpovědnosti Tomáše HXXXXXX je podle zdejšího soudu nejvýznamnější vyřešení otázky, zda zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách je, či není technickou normou ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES ze dne 22. 6. 1998. Právě tento zákon je důležitý, protože, zjednodušeně řečeno, zakazuje pěstovat druhy a odrůdy rostliny konopí (rod Cannabis), které mohou obsahovat více, než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, stanoví výjimky, které umožňují legální pěstování těchto rostlin,

a určuje, kdo je oprávněn tyto rostliny pěstovat. Jak o tom je řeč výše, podle obhajoby tento zákon a právní předpisy související, nejsou vymahatelné, protože při jejich přijetí nebyla dodržena procedura stanovená právě pro technické předpisy.

58. Vrchní soud v Olomouci si uvědomuje, že k tomuto zákonu do jisté míry odlišný přístup zaujímají obecné soudy na straně jedné a Ústavní soud ČR na straně druhé. Obecné soudy (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 323/2016, ze dne 31. 5. 2016 a další), zastávají názor, že zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách technickou normou není, neboť tento zákon v posuzovaném období upravoval v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství zacházení s prekurzory a s pomocnými látkami a stanovil pravomoc a působnost správních orgánů nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství, které podle těchto přímo použitelných předpisů Evropských společenství vykonával členský stát. Ústavní soud ČR (viz např. nález sp.zn. III. ÚS 3354/16 ze dne 5. 10. 2017 - odst. č. 34), však dospívá k závěru, že v případě zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách o technický předpis *de iure* jde. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie, resp. dřívějšího Evropského soudního dvora, notifikační povinnost podle Směrnice Evropského parlamentu se uplatňuje i v trestním řízení a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně lze kvalifikovat jako technickou specifikaci podle čl. 1 bodu 2 Směrnice Evropského parlamentu. Současně ale Ústavní soud v citovaném rozhodnutí výslovně konstatoval (odst. 35), že zákaz pěstování konopí s možným obsahem THC vyšším než 0,3 % byl v zákoně o návykových látkách obsažen již od nabytí jeho účinnosti, tedy od 1. 1. 1999. Českou republiku však notifikační povinnost podle směrnice Evropského parlamentu pod sankcí nevymahatelnosti nenotifikovaného návrhu technického předpisu vůči jednotlivci začala vázat až od jejího vstupu do Evropské unie. Jelikož se znění § 2 písm. d) a § 24 písm. a) zákona o návykových látkách od nabytí účinnosti tohoto zákona do konce rozhodného období tak, jak na stěžovatele dopadalo, nijak nezměnilo, žádnou jejich nevymahatelnost vůči stěžovateli na základě Směrnice Evropského parlamentu nelze dovodit. V době vstupu České republiky do Evropské unie již uvedená ustanovení zákona o návykových látkách nebyla pouze návrhem, ale součástí platné a účinné právní úpravy.
59. Uvedené stanovisko, vedle prokázaného poznatku, že obžalovaný konopí nepěstoval pro léčebné účely, je podle odvolacího soudu klíčové pro posouzení otázky, zda jednání Tomáše HXXXXX je, či není postižitelné prostředky trestního práva. Zejména pak za situace, kdy z konstantní judikatury Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu ČR (viz výše), lze mimo jiného srozumitelně dovodit, že ani ve vztahu k vyhl. č. 221/2013 Sb., ani ve vztahu k zák. č. 378/2007 nejsou požadavky na předložení požadovaných otázek Soudnímu dvoru důvodné.
60. Podané odvolání se domáhalo vyslovení závěru, že jednání Tomáše HXXXXX nelze považovat za protiprávní z důvodu nevymahatelnosti vnitrostátních právních předpisů. Vzhledem k uvedenému je však zřejmé, že taková argumentace postrádá jakoukoliv relevanci.
61. Obhájce obžalovaného v podaném odvolání současně prezentoval názor, že i kdyby jednání klienta formálně naplňovalo znaky trestného činu, nelze takové jednání postihovat jako trestný čin s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe zakotvenou v § 12 odst. 2 tr. zákoníku.
62. Podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

63. V obecné poloze lze argumentaci obhajoby nepochybně přisvědčit, neboť četná judikatura týkající se této problematiky skutečně dospívá k závěrům, že způsob a účel pěstování konopí, další nakládání s vypěstovanou rostlinou, jakož i jiné související faktory, mohou mít vliv na posouzení konkrétního stupně společenské škodlivosti předmětného jednání (viz například odvoláním zmiňované rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3 Tdo 52/2008, rozhodnutí sp.zn. 11 Tdo 1233/2016 a další), a to až do té úrovně, že jednání pachatele nemusí být hodnoceno jako trestný čin.
64. Pokud se ovšem obžalovaný v odvolání domáhá beztrestnosti s odkazem na subsidiaritu trestní represe a ultima ratio podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku, je třeba současně zdůraznit, že použití těchto zásad přichází do úvahy zejména v případě méně závažného trestného činu. Společenská škodlivost činu není zákonným znakem trestného činu, má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku a nelze ji řešit v obecné poloze. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní v případech, v nichž posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Kritérium společenské škodlivosti případu je doplněno principem „ultima ratio“, ze kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné. Hledisko společenské škodlivosti v souvislosti se zásadou subsidiarity trestní represe má za cíl napomoci k odlišení trestných činů od těch deliktů, které by neměly být považovány za trestné činy, přestože zdánlivě znaky některé skutkové podstaty naplňují. Vykazuje-li určitý skutek skutečně všechny zákonné znaky trestného činu, naplňuje tak i hranici společenské nebezpečnosti takového jednání pro společnost. Je-li takové jednání v trestním zákoníku označeno za trestný čin (přečin, zločin, zvláště závažný zločin) obsahuje v sobě již premisu minimální hranice společenské škodlivosti (srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 301/2012, ze dne 30. 1. 2013, uveřejněné pod č. 26/2013 Sb. rozh. tr.).
65. Důkazy provedené soudem prvního stupně jednoznačně nasvědčují tomu, že čin obžalovaného vykazuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 tr. zákoníku, naplněna byla i kvalifikovaná skutková podstata vymezená v odstavci 3 písm. c) tohoto ustanovení (spáchání činu ve velkém rozsahu). Obžalovaný se v posuzované věci trestného činu dopustil sofistickým způsobem, bylo vyvráceno jeho tvrzení, že konopí pěstoval pro léčebné účely. Konkrétní společenská škodlivost jeho jednání je vysoká, a to mimo jiné i s ohledem na rozsah činnosti, jíž se dopustil. Je třeba si uvědomit, že principem ultima ratio se vyjadřuje myšlenka, že k použití tak přísného prostředku, jakým je trestní právo, spojeného s razantními zásahy do lidských práv a svobod, se má sáhnout až v případech nezbytných, tj. tehdy, jestliže k nápravě důsledků protiprávního jednání a k účinné ochraně společnosti nepostačují jiné, mírnější prostředky, ať již prostředky, jimiž disponují jiná právní odvětví, nebo prostředky mimoprávní (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. III. ÚS 934/2013). V nyní posuzovaném případě však Vrchní soud v Olomouci s ohledem na uvedené skutečnosti žádné důvody pro použití principu ultima ratio nezjistil. Soud prvního stupně posoudil trestné jednání obžalovaného jako natolik společensky škodlivé, že zasluhuje vyvození trestní odpovědnosti. Navíc byly shledány i okolnosti zvláště přitěžující, odůvodňující použití kvalifikované skutkové podstaty. Krajský soud v Brně v posuzované věci důvodně aplikoval normy a prostředky trestního práva a trestní represe (srovnatelně viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 8 Tdo 1217/2014).

66. Z uvedeného je zřejmé, že protiprávní jednání, kterého se Tomáš HXXXXX dopustil, je postižitelné prostředky vnitrostátního trestního práva. V konkrétním případě nebylo zjištěno nic, co by aplikaci prostředků trestního práva na jednání, kterého se obžalovaný dopustil, mohlo vylučovat. Tomáš HXXXXX věděl, že k tomu, aby mohl legálně pěstovat konopí, potřebuje příslušné povolení. Takovým povolením nedisponoval, což sám připouští. Pokud za takového stavu vypěstoval, sklídl, sušil, částečně již usušil a připravil ke spotřebě část vypěstovaných rostlin, tedy jestliže bylo prokázáno, že podstatou jeho jednání bylo neoprávněné pěstování rostlin konopí, které následně byly, respektive měly být, podrobeny neoprávněnému procesu jejich zpracování do stavu způsobilého již ke spotřebě, tzn. do podoby marihuany, je evidentní, že nalézací soud nepochybil, pokud jednání obžalovaného posoudil jako trestný čin a kvalifikoval jej jako dílem dokonaný, dílem nedokonaný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Soud prvního stupně, jak je zřejmé z jeho rozhodnutí, postupoval při stanovení právní kvalifikace v souladu s aktuální judikaturou, ve svém rozhodnutí vysvětlil, proč je vlastně jednání Tomáše HXXXXX trestné, pečlivě odůvodnil objektivní i subjektivní stránku činu, odůvodnil, v čem spatřuje naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty. Je zřejmé, z jakých konkrétních judikátů při vyslovení právních závěrů vycházel. Vrchní soud v Olomouci se s tímto odůvodněním v zásadě ztotožňuje, proto odkazuje na příslušné pasáže napadeného rozhodnutí (zejména viz str. 10-12). Soudu prvního stupně lze v uvedených souvislostech vytknout pouze to, že nedokonanou část protiprávního jednání obžalovaného posoudil jako přípravu podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku. Podle ustálené judikatury (viz zejména stanovisko Trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. Tpjn 300/2014, ze dne 12. 4. 2014) měla být nedokonaná část jednání obžalovaného posouzena jako pokus podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně ze dne 23. 6. 2016, sp.zn. 11 Tdo 114/2016, na které poukazovala u veřejného zasedání intervenující státní zástupkyně, podle kterého je pro právní kvalifikaci rozhodující obsah THC převyšující 0,3% v rostlině konopí a nikoliv v jakém stadiu růstu se rostliny nacházely, v důsledku čehož by jednání obžalovaného mohlo být posouzeno jako dokonaný trestný čin. V uvedené trestní věci jsou tedy formálně dány podmínky pro zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr.ř. Ve smyslu tohoto ustanovení ovšem Vrchní soud v Olomouci postupovat nemohl, protože provedená změna by byla v neprospěch obžalovaného, přičemž absentuje odvolání státního zástupce. Tato úvaha má tedy v zásadě pouze akademický charakter.
67. Jak již bylo avizováno výše, obžalovaný a také jeho rodiče se domnívají, že vadný je rovněž výrok o trestu, konkrétně ta jeho část, která se týká uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. Proto, z podnětu obou podaných odvolání, se Vrchní soud v Olomouci musel zabývat také touto problematikou. V obou podaných odvoláních byl přitom vysloven v zásadě shodný předpoklad, že pokud již byla vyslovena vina Tomáše HXXXXX, byl mu ukládán nepřiměřeně přísný trest. Odpovídající by bylo uložení trestu odnětí svobody, které by nebylo spojeno s přímým výkonem. Obhajoba v odvolání specifikovala, že trest měl být ukládán pod spodní hranici zákonné trestní sazby a v tomto směru odkázala na ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku a ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku.
68. Soud prvního stupně sice odůvodnil úvahy, které jej vedly k uložení trestu při samé spodní hranici, možnému postupu podle § 58 tr. zákoníku, byť taková varianta byla alternativně navržena jak obhájcem obžalovaného, tak státním zástupcem, se ale blíže nevěnoval. Odvolací soud proto dodává, že
- podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměru pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním

zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné, a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Okolnostmi případu se rozumí všechny okolnosti, které mají vliv na posuzování povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pokud jejich význam nebo intenzita naplnění výrazněji vybočují z obvyklých případů takových trestných činů a odůvodňují shovívavější postup při trestání. Poměry pachatele se zhodnotí podobně, jako význam okolností případu a za takové okolnosti lze považovat např. existenci více významných polehčujících okolností při nedostatku přitěžujících okolností, vážnou nemoc pachatele, závislost mnohačlenné rodiny pachatele na jeho výdělku, apod.

- podle § 58 odst. 5 tr. zákoníku soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, jestliže odsuzuje pachatele za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu nebo za pomoc k trestnému činu a má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu nebo pomoci za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné, a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání.
 - podle § 58 odst. 6 tr. zákoníku soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby také tehdy, jestliže pachatel jednal v právním omylu, ale mohl se tohoto omylu vyvarovat, spáchal trestný čin odvraceje útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela splněny podmínky krajní nouze nebo nutné obrany, anebo překročil meze přípustného rizika nebo meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost.
69. Z odvolání odůvodněného obhájce obžalovaného lze dovodit, že podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku by v konkrétním případě měl zakládat především souběh významných polehčujících okolností při absenci okolností přitěžujících a samozřejmě také skutečnosti, že společenská škodlivost jeho jednání není tak závažná jako v případě jiných, typově charakteristických jednání, jež jsou kvalifikována podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku.
70. S takovou argumentací se Vrchní soud v Olomouci neztotožnil, neboť tvrzení o souběhu významných polehčujících okolností neodpovídá realitě. Podle podaného odvolání by jako významná polehčující okolnost mělo být hodnoceno doznání obžalovaného a také to, že obžalovaný svého činu litoval. Takový argument obhajoby zní ale až absurdně ve světle poznatku, že obžalovaný sice připouští pěstování rostlin konopí, důsledně však popírá, že by se tím dopouštěl jakéhokoliv protiprávního jednání. Obtížně si lze představit, že by Tomáš HXXXXX skutečně upřímně litoval jednání, kterého se dopustil, pokud prakticky při každé příležitosti své jednání obhajuje a sebereflexi neprojevuje ani v náznaku. U obžalovaného za popsaného stavu nemohou být dány uvedené dvě polehčující okolnosti a Krajský soud v Brně pochybil, pokud obžalovanému tyto polehčující okolnosti přiznal (viz strana 15). Pokud bylo prokázáno, že obžalovaný v kritické době netrpěl onkologickým, ani nějakým jiným závažným onemocněním, obtížně si lze představit, že by u něj mohla být dána polehčující okolnost podle § 41 písm. e) tr. zákoníku, tedy, že by spáchal trestný čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezpůsobil. Z obdobných důvodů nelze dovodit, že by u obžalovaného byla dána polehčující okolnost podle § 41 písm. g) tr. zákoníku, neboť jistě nebylo prokázáno, že by trestný čin spáchal při odvracení nějakého útoku nebo jiného nebezpečí, aniž byly zcela splněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, anebo překročil mezi přípustného rizika nebo meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost, jak tvrdí podané odvolání. Podané odvolání tvrdí, že obžalovaný činem způsobil pouze menší škodlivý následek. Obecně platí, že škodlivý následek bude možno považovat za menší tehdy, když nedosahuje takového rozsahu, jaký je obvyklý u trestných činů téže skutkové podstaty, pokud tedy odpovídá jen jejich nejlehčím případům. Takový

závěr ovšem v konkrétním případě s ohledem na prokázané skutkové okolnosti (nedovolé pěstování velkého počtu rostlin konopí sofistikovaným způsobem indoorovým způsobem ve dvou provozovaných pěstírnách), v konkrétním případě jistě nelze dovodit. Potom obžalovanému nelze přiznat existenci polehčující okolnosti podle § 41 písm. i) tr. zákoníku.

70. Je-li řešena otázka, zda v konkrétním případě jsou splněny podmínky pro aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku, potom je nezbytné zaujmout stanovisko rovněž ke druhé uplatněné námitce, že jednání obžalovaného nedosahuje takového stupně společenské škodlivosti, aby byl trest ukládán v rámci zákonné trestní sazby. Také tuto argumentaci Vrchní soud v Olomouci důsledně odmítá. V obecné rovině lze říci, že ustanovení § 283 odst. 3 tr. zákoníku skutečně dopadá na velmi širokou škálu trestné činnosti, kdy podle téhož ustanovení jsou trestně odpovědní jak průmysloví velkopěstitelé konopí v ilegálních halách, kteří běžně dosahují i několika sklizní ročně, tak domácí pěstitele konopí, kteří rostliny pěstují v přírodních podmínkách v běžném cyklu. V tomto případě se odvolací soud stupni společenské škodlivosti věnoval výše, konkrétně v pasáži, kde odmítl možnost, že by trestní odpovědnost Tomáše HXXXXX byla vyloučena z důvodů uvedených v § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Tomáš HXXXXX jistě není amatérský pěstitel konopí, neboť ho pěstoval profesionálním způsobem ve velmi dobře vybavených pěstírnách. Obhajobou bylo v mnoha souvislostech poukazováno na jakousi naivitu obžalovaného, která má snižovat stupeň škodlivosti jeho jednání. Taková argumentace ale nemůže obstát, pokud je znám charakter a vybavení pěstíren. Obžalovaný při pěstování používal např. vzduchotechniku zakončenou ventilátory s protipachovými filtry – to lze ovšem jen stěží považovat za projev naivity. Pokud bylo vyloučeno, že by obžalovaný konopí pěstoval pro léčebné účely, podle zdejšího soudu i s ohledem na další uvedené argumenty je zřejmé, že v konkrétním případě podmínky pro uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku nebyly naplněny.
71. Pokud jde o požadavek obhajoby, aby bylo aplikováno ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku, je třeba připustit, že podle vyhlášeného rozsudku obžalovaný nezanedbatelnou část svého jednání nedokonal, ale dotáhl ho pouze do stadia přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku. Skutečnost, že obžalovaný své jednání dotáhl pouze do stadia přípravy, ale v konkrétním případě nelze přeceňovat. Z provedených důkazů totiž bez pochybností vyplývá, že z hlediska své subjektivní představy Tomáš HXXXXX učinil vše nezbytné, co považoval za potřebné pro dokonání činu. Zákonem předpokládaný následek v konkrétním případě nenastal pouze v důsledku včasného zákroku Policie ČR. Ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku je svým charakterem výjimečné a jeho aplikace je možná pouze za kumulativního splnění zákonem vyjmenovaných podmínek. V posuzovaném případě již povaha a závažnost přípravy, jakož samozřejmě i skutečnost, že značná část protiprávního jednání již byla dokonána, když následek skutečně nastalý nebyl závislý na vůli obžalovaného, jakož i další jmenované skutečnosti, neumožňují učinit závěr, že jsou splněny podmínky pro aplikaci § 58 odst. 5 tr. zákoníku.
72. Z předchozích pasáží tohoto odůvodnění je zřejmé, že obžalovaný nejednal v právním omylu, neodvracel útok nebo jiné nebezpečí ani nepřekročil meze přípustného rizika, resp. meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost. Již z tohoto důvodu je zřejmé, že nejsou splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku.
73. Lze připustit důvodnost odvolací námítky, podle které soud prvního stupně pochybil, když Tomáši HXXXXX jako přítěžující okolnost přiznal, že trestný čin spáchal ve větším rozsahu. Je-li určitý rozsah znakem základní skutkové podstaty nebo kvalifikované skutkové podstaty, lze uvažovat o přítěžující okolnosti podle § 42 písm. m) tr. zákoníku jen při podstatném překročení dolní hranice tohoto rozsahu, které postačuje k naplnění uvedeného znaku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

K tomu ale v konkrétním případě nedošlo. Nutno ovšem zmínit, že toto pochybení nedosahuje takové intenzity, aby mohlo zvrátit náhled na trest, který obžalovanému byl uložen.

74. Situaci, týkající se trestu odnětí svobody, který Tomáši HXXXXXX byl uložen, lze uzavřít tak, že uložený trest je přiměřený všem okolnostem, které soud prvního stupně při úvahách o trestu byl povinen hodnotit. Nutno zdůraznit, že nalézací soud při ukládání trestu důsledně respektoval proporcionalitu mezi zájmem na ochraně společnosti před pachatelem trestného činu a zásahem do jeho základních práv způsobených uloženou trestní sankcí. Z pohledu uvedeného tedy uložený trest v žádném případě nelze hodnotit jako nepřiměřeně přísný, neodpovídající jednání, ani následku, jak bylo v podaném odvolání argumentováno.
75. Ani jedním z podaných odvolání výslovně nebyl napaden výrok, kterým byl uložen trest propadnutí věci. Proto spíše jen pro úplnost Vrchní soud v Olomouci dodává, že v rámci přezkumné činnosti došlo k přezkoumání také tohoto výroku a ani zde nebylo zjištěno, že by Krajský soud v Brně pochybil.
76. Nebyly zjištěny vady výroku o trestu, nebyly tedy zjištěny podmínky pro zrušení napadeného rozsudku z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř.
77. Napadený rozsudek neobsahuje výrok, který by postihoval uplatněný nárok poškozeného. Již z tohoto důvodu proto napadený rozsudek nemůže být zatížen vadou předpokládanou v ustanovení § 258 odst. 1 písm. f) tr.ř.
78. Z výše popsaných důvodů odvolání obžalovaného a odvolání jeho rodičů nelze ani částečně hodnotit jako důvodné. Proto obě podaná odvolání byla v souladu s ustanovením § 256 tr.ř. zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Brně). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 27. června 2018

JUDr. Václav Čapka v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Jánová.

předseda senátu

JUDr. Vladimír Hendrych v.r.
zpracoval